

GŁOS POMORSKI

Nr. 199 — Rok 4.

(GAZETA POMORSKA)

Numer pojedynczy 10 gr. (Numer niedzielny 15 gr.)

Prenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji 1,80 Złp. w agenturach miejscowych miesięcznie 1,85 Złp., przez pocztę przy zamówieniu przez ekspedycję naszą 2,05 Złp., wprost na pocztę lub w listowego miesięcznie 2,13 Złp., dla W. M. Gdańska 2,5 Guld. Gd. — pod opaską w Polsce 3,50 Złp., do Gdańska 4,00 Guld. Gd., do Francji 18 fr., (z wysyłką co 2-gi dzień 14 fr.) do Anglii 5 shil do Stanów Zjednoczonych 80 cent. W razie nieprzewidzianych wypadków, jak strejki, przeszkody techniczne i t. d. prenumeratorzy nie mają prawa żądać niedostarczonych numerów, lub zwrotu prenumeraty.

Rachunek bieżący: Bank Powiatowy Grudziądz, Bank Związku Spółek Zarobk., Danzig Privat-Aktienbank Gdańsk i Grudziądz, P. K. K. P. Grudziądz. — Konto czekowe: Gdańsk nr. 2980. Konto pocztowe: Kasa Oszczędności, Oddział w Poznaniu nr. 201 193. Miejsce płatności wykonania Grudziądz.

Ogłoszenia z Polski. Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-lamowej 8 groszy w dziale reklamowym na stronie 1-3 lam. przed tekstem 60 groszy, wśród tekstu 35 groszy za tekstem 28 groszy. dla W. M. Gdańska wiersz m/m. 8-lam w dziale ogł. 0,10 Guld. Gd., wiersz m/m 3-lam. przed tekstem 0,66 Guld. Gd., w tekście 0,40 Guld. Gd., za tekstem 0,31 Guld. Gd., dla Niemiec dochodzi 50% nadwyżki, dla reszty zagranicy 100% nadwyżki. Za tłumaczenia 20 proc. nadwyżki. — Rachunki są natychmiast płatne. — Administracja nie przejmuje odpowiedzialności za terminowe umieszczenia ogłoszeń.

✱ ✱ ✱ Rękopisów nadesłanych nie zwraca się. ✱ ✱ ✱

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem.
Redaktor Naczelny przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej w południu.

Redakcja i Administracja
Groblowa 27/29.

Grudziądz, czwartek, dnia 28-go sierpnia 1924.

Telefon nr. 50 i 51.

Odpowiedź rządu polsk. na projekt traktatu wzajemnej pomocy

PACYFISTYCZNE ZNACZENIE TRAKTATU.

Warszawa, 26 8. (PAT). Notą zaznacza na wstępie, że rząd polski nie ma na widoku krytyki dzieła tak skomplikowanego i rezultatów prac, które się ciągnęły przez trzy lata w duchu oddania się sprawie pokoju, a dokonanych przez mężów znakomych i wyjątkowej kompetencji. Rząd Rzeczypospolitej uważa, że traktat ogólny wzajemnej pomocy powinien stanowić

najwyższy przejaw

solidarności międzynarodowej, na której opiera się gmach Ligi Narodów. Rząd polski z wielką gotowością podziela zasady gwarancji przedwstępnych, uznanych już jako podstawa w rezolucji czterdziestego trzeciego zgromadzenia. Realizacja tej zasady stanowić będzie

potężny środek

obrony całości i niepodległości politycznych krajów. W ten sposób ustalili się, że wszelkie zamachy na stan posiadania narodowego pociągają za sobą zastosowanie całego systemu wzajemnej pomocy o charakterze wojskowym, ekonomicznym, finansowym i politycznym.

Jedynie wykonanie planu gwarancji, ułatwiającego zastosowanie art. 10 i 16 paktu uczyni możliwym zredukowanie lub

ograniczenie zbrojeń.

Rząd polski nie omieszkaj poddać szczegółowym badaniom projekt traktatu, który mu był przedłożony i uważa sobie za obowiązek sformułować niżej kilka uwag, które mu się wydają być szczególnego znaczenia.

UWAGI RZĄDU POLSKIEGO.

Kwestja agresji.

Jest jasne, że przed wszelką decyzją Rada miałaby do określenia, czy znajduje się wobec wypadku agresji, czy nie? Określenie to znajduje się w sformułowaniu: „agresja, główna trudność, na którą trafi Rada w odnośnym wypadku, polegałaby na niemożności ustalenia,

czy akt agresji istotnie był dokonany.

Według zdania rządu polskiego powinny być fakty, uznane w sposób nie podlegający dyskusji, niezależnie i poza „konkretnym znakiem zamiaru agresji”. Fakt sam w sobie najścia terytorium aż do pogwałcenia granic państwa sąsiedniego stanowi nietylko domniemana zbrodnia międzynarodowa, ale fakt bezprawia — decydujący moment agresji, który warunkuje niezwłoczne wejście w życie klauzuli o Pomocy. Z drugiej strony dla ułatwienia zadania Rady byłoby koniecznym dołączenie do traktatu szczegółowej listy, wyliczającej te kroki, które Rada winna uważać za wyraźny

zamiar agresji.

Taka lista, wypracowana przez specjalny komitet techników powinna uwzględnić postępy nauki wojskowej, warunki wojny nowożytnej i dogodne położenie, w jakim się znajdują niektóre kraje w sensie ich bezpieczeństwa. Jest więc obowiązkiem rządów odpowiedzialnych wyszukać, licząc się z istniejącymi stanami rzeczy, sposoby ustalenia systemu zrealizowania gwarancji pomocy skutecznej i niezwłocznej, jak to przewiduje rezolucja czterdziestego trzeciego zgromadzenia. Gwarancje te nie mogą tymczasem inaczej się zrealizować, jak przez układy dodatkowe.

STOSUNKI PAŃSTW SASIADUJĄCYCH.

Wojna i pokój.

Niezależnie od sposobów pomocy ogólnej, układy dodatkowe przez sam fakt, że byłyby starannie przygotowane, stosownie do umiędzynarodowionych planów, a jednocześnie

zdolne do niezwłocznego ich stosowania — stanowią jedynie realną gwarancję w sensie wprowadzenia redukcji zbrojeń.

Z drugiej znów strony jest wskazaniem wziąć na uwagę fakt, że położenie geograficzne, ekonomiczne i polityczne niektórych krajów zdaje się wskazywać konieczność liczenia się z tem, że układające się strony mogłyby nie być obowiązane do niesienia

w równej mierze

ciężących zobowiązań, zawartych w klauzulach projektu. Tak np. w niektórych wypadkach wydawniejsza pomoc finansowa mogłaby dopełnić bardzo korzystną pomoc wojskową, zastosowaną do warunków szczególnych odnośnych krajów. Nadto w celu powiększenia w jak najszerszej mierze wartości realnej projektu na wypadek wojny, byłoby wskazaniem ustalić i wyszczególnić różne środki nacisku, którymi by dysponowała Rada.

EWENTUALNA DEKLARACJA NARODÓW.

W tym celu każde państwo, przystępujące do traktatu o wzajemnej pomocy byłoby zobowiązane zadeklarować:

1. W jakich rozmiarach i jakiego rodzaju pomocy oczekuje od Rady na podstawie traktatu i jaką pomoc jest w możności dać innym układającym się stronom?

2. Jaka jest granica redukcji jego sił zbrojnych? Zastosowanie zasady solidarności międzynarodowej mogłoby według zdania rządu polskiego wyrazić się już teraz w sposób najogólniejszy przez jednogłośnie

potępienie

aktu agresji, zerwanie stosunków dyplomatycznych przez wszystkie państwa, podpisane w traktacie z państwem napadającym mogłoby być środkiem najbardziej wskazanym. Rząd polski uważa, że wartość praktyczna traktatu mogłaby być znacznie zwiększona przez postanowienie ustalenia systemu gwarancji w chwili likwidacji konfliktu.

SPOSÓB JAKNAJLEPSZEGO WPROWADZENIA TRAKTATU W ŻYCIE.

W istocie jedynie postanowienie projektu mające łączność bezpośrednią z warunkami, kładącymi koniec konfliktowi zawarte jest w artykule pierwszym traktatu. Stosownie do brzmienia tego artykułu nawet na wypadek wojny, która nie byłaby uważana za wojnę napastniczą, żaden zamach na niepodległość polityczną i całość terytorjalną, którejkolwiek z wysokich układających się stron nie mógłby być dokonany.

Tembardziej więc w wojnie napastniczej, która uruchomi z autorytetu Rady solidarne siły wysokich układających się stron, likwidacja konfliktu oraz rokowania pokojowe powinny stanowić przedmiot gwarancji międzynarodowych, zdolnych zabezpieczyć całość terytorjalną i niepodległość polityczną krajów, będących ofiarą agresji. Jest też koniecznym, aby w tym momencie doniosłym dla kraju rola i atrybucje Rady były co najmniej tak samo decydujące i szerokie, jak na początku i w ciągu procedury regulującej pomoc, przewidzianą w traktacie.

Chociaż rząd polski jest daleki od niedoceniaenia ważności zasady jednomyślności, która jest podstawą funkcjonowania Ligi Narodów, to jednak myśli, że w wypadkach, gdy jednomyślność nie była by do osiągnięcia, decyzja Rady mogłaby być powzięta przez większość kwalifikowaną głosów.

Rząd polski sądzi, że byłoby bardzo pożądanym ze względu na istotę traktatu, będącego naturalną konsekwencją paktu Ligi Narodów, aby państwa, życzące sobie przystąpić do traktatu dały uprzednio

Istotne gwarancje

przewidziane w art. 1 drugiego paktu.

Znów hydra drożyzny się zbliża.

Grudziądz, 29 sierpnia.

Wreszcie po najrozmaitszych próbach sanacji odczuliśmy pełną piersią. Zaczęto żyć normalnie — jakkolwiek nie bez dużych jeszcze braków i niedomagań.

Otucha jednak napędziła nas owocna praca rządu nad ciąglem doskonaleniem sposobów sanacji i ulepszeń finansowych.

Tymczasem od pewnego czasu codziennie alarmowani jesteśmy wieściami o wzroście systematycznym a nieustannym cen za artykuły pierwszej potrzeby.

Istotnie fala drożyzny znów wraca.

Szukać powodu tego należy w niewspółmierności kosztów produkcji rolniczej z wyrobami przemysłowymi.

Rolnictwo jest pokrzywdzone, bo to, co otrzymuje za swoje wytwory, jest nieproporcjonalnie mało w porównaniu z tem, co musi płacić za wyroby przemysłowe.

Istotnie, jeszcze wskaźniki rozwoju cen z kwietnia roku bież. przekonywały, że drut uwydatniał zwykłą blisko dwukrotną w porównaniu z żytem, obuwie trzy i półkrotną, a koszule prawie pięciokrotną. Ale są to już tempi passati.

Tymczasem żyto wzrosło o 70 proc., a mięso wieprzowe o 60 proc.

Polska stała się krajem najdroższym pod względem żywności. Wyda się to wprost nieprawdopodobnem, że kraj rolniczy, urodzajny i zasobny w pastwiska, ma ceny chleba i mięsa wyższe, niżeli kraje, które żywią się eksportem.

Rolnicy gotowi więc twierdzić, że właściwie przywrócone zostały stosunki normalne, albowiem ustały owe odchylenia, będące przejawami patologii gospodarczej.

„Włościanin”, organ piastowców w Poznańskim, do wodzi, że zbliżenie się cen produktów rolnych w Polsce do cen światowych — przyniesie Polsce w ogólnym wyniku korzyści.

Miasta z powodu drożyzny protestują, szczególnie energicznie prasa robotnicza.

Bardzo pesymistycznie ocenia sytuację jedna z gazet warszawskich z dnia 23 bm., pisząc:

„Nie to było anomalia, że ceny płodów rolnych nie zawsze dościgały szczytowych cen fabrykatów, ale to, że fabrykaty rosły ponad wszelką zdolność spożywczą społeczeństwa.

I dlatego przesilenie jako wyraz rozbieżności między produkcją, a spożyciem najgroźniej uwydatniło się na polu przemysłowym. Lec o cenach w ogólności, o przeciętnym poziomie kosztów utrzymania rozstrzyga wysokość cen środków żywności. Ona też musi głównie oddziaływać na koszty produkcji.

Kiedy więc wśród i tak trudnego do opanowania przesilenia zaczyna nad niem ciężać nowa fala drożyzny żyta i mięsa, sytuacja staje się niebezpieczną i żadną miarą nie można dozwolnić, by stan ten dalej się rozwijał bez przeciwdziałania.”

I tak apetyty paskarskie rosną, ceny skaczą a zwykła artykułów żywnościowych pociąga za sobą zwykłą różnych innych towarów, wchodzących w zakres przedmiotów codziennego użytku.

Pieczyno zdrożało o prawie 40 proc., mięso również wzrosło w cenie. Masło, którego brak odczuwa się wielki zdrożało również...

Sprzedawcy tłomacza się — przednówkiem i tem, że ich dostawcy — hurtownicy żądają wyższych cen — konsumenci, nie mogąc przeciwdziałać drożyznie, zmuszeni są akceptować ceny. Władze przechodzą nad całą sprawą do porządku dziennego, ograniczając się do skonstruowania cenników, „które winny być wywieszone na widocznych miejscach” i koniec na tem.

Usankcjonowana w ten sposób przez ogół, a tożowana przez ojów miasta i czynniki decydujące w naszej polityce miejskiej, drożyzna staje się panią sytuacji, aby za miesiąc lub dwa tygodnie sprawić nową niespodziankę.

A jednak od naszych władz administracyjnych i miejskich ma ludność prawo domagać się interwencji i do nich też apeluje, by poczyniły jaknajenergiczniejsze kroki celem zahamowania drożyzny.

Generałowie nacjonalistyczni na uroczystości w Prusach Wschodnich.

Gdańsk, 26. 8. (AW.) W niedzielę, 31 sierpnia odbędzie się na polu bitwy pod Tannenbergiem w obecności Hindenburga, Ludendorffa, Mackensena i innych byłych generałów niemieckich wielka uroczystość 10-tej rocznicy bitwy. Władze wschodnio-pruskie chcą umożliwić gdańszczanom przejazd na uroczystość, uruchamiając w tym celu szereg specjalnych pociągów z Malborka pod Tannenberg.

HINDENBURG W PRUSIECH WSCHODNICH.

Królewiec, 26. 8. (Pat.) Dnia 22 bm. przybyli do Królewca na uroczystość 10-letniej rocznicy bitwy pod Tannenbergiem marszałek Hindenburg, Mackensen oraz 15 innych niemieckich generałów. Miasto udekorowano flagami wyłącznie o barwach monarchistycznych. W przyjęciu brali udział przedstawiciele miasta z nadbur-

mistrzem na czele, przedstawiciele władz i powiatu wschodnio-pruskiego ze starostą krajowym na czele.

Dnia 23 bm. odbyła się zbiórka wszystkich towarzyszy sportowych, które Hindenburg odwiedził w asystencji licznej swity, wygłaszając okolicznościowe przemówienie. Wieczorem odbyła się uroczysta akademja poprzedzona przemówieniem przewodniczącego sejmiku powiatowego Berga. Na dziś zapowiedziane zostały tu kontrodemonstracje komunistyczne.

Równocześnie w Tylicy odbywa się t. zw. dzień wschodnio-pruski przy udziale Ludendorffa. Liczbę biorących udział w uroczystości obliczają na 20.000. Kapitan Amon, organizator dnia wschodnio-pruskiego wydał odezwę, stwierdzającą klęskę republiki i zwycięstwo ducha monarchistycznego.

Nie podwyższać, ale obniżać należy ceny na wszystko!

Należałoby stworzyć stały organ kontroli miejskiej przy udziale organów władzy wykonawczej i zaprowadzić porządek w anarchicznych zaistniałych stosunkach pomiędzy sprzedawcami a konsumentami. Kontrola winna obciążać przede wszystkim dostawców hurtowników, bo od nich, zdaje się, wychodzi pobudka drożyzny.

W interesie szerokich warstw społeczeństwa i w interesie państwa należy zahamować wzrost drożyzny i domagać się raczej niżki cen! Czekamy z ufnością i zarządzenia i energiczne kroki czynników miarodajnych i wierzymy, że odniosą pożądane przez ogół skutki.

Tak przedstawiałaby się sprawa drożyzny. Przeciwdziałać jej może tylko zgodna postawa społeczeństwa i poczynania władz miejskich i administracyjnych.

Niestety doświadczenie uczy, że ta tyle razy reklamowana „opinia publiczna” ogranicza się zazwyczaj do kiwania palcem w bucie, a czynnikami miarodajnymi nie sprzeciwiają się rozmaitym skandalikom drożyznianym.

Nie mamy tu bynajmniej na myśli zachowania się kupców bynajmniej. Tu chodzi o tę fałdę, co niesie drożyzna, a której można skutecznie przeciwdziałać, kładąc odpowiednie zarządzenia.

Pamiętajmy i kupujący i wy, którzy sprzedajecie, że sprawa drożyzny, to nie sprawa osobista klienta i kupca, sprawa ta jest kwestją znaczenia państwowego.

Przez rozumne zwłaszcza stanowisko kupców, o których patriotyzmie głębokim tylekroć pisaliśmy z uznaniem, można dużo zdziałać.

Pamiętajmy, że pozwolić drożyznie zakraść się obecnie do Polski, to znaczy zniweczyć prace długich miesięcy i przyłożyć nóż do gardła całemu naszemu życiu...

Prasa warszawska donosi:

Dziś wydany zostanie obszerny komunikat urzędowy w sprawie zakazu wywozu zboża zagranicę, uchwalonego na ostatniej naradzie pod przewodnictwem prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu, p. Wł. Grabskiego. Komunikat zawierać będzie uzasadnienie stanowiska rządu w tej sprawie, podyktowanego koniecznością walki z wzrastającą drożyzną artykułów żywnościowych wobec nieurodzaju tegorocznego. Uchwałę powyższą przyjęto na zasadzie ustawy o uregulowaniu stosunków celnych. Zakaz wywozu żyta wprowadzony zostaje tymczasowo i inne zakazy nie są narazie przewidywane.

Rząd ma zamiar przyjąć rolnictwu, dotkniętemu nieurodzajem, z wydatną pomocą, nie może jednak dopuścić do dalszego wzrostu drożyzny.

Według opinii miarodajnych kół rolniczych rząd nie posiada żadnych uprawnień, pozwalających mu na wprowadzenie zakazu wywozu artykułów rolniczych zagranicę. Ustawa o uregulowaniu stosunków celnych daje rządowi możliwość jedynie obciążenia paszy oraz żyta w wysokości 10 zł. od tonny. Inne artykuły rolnicze nie mogą podlegać cłom wywozowym. Oświadczenie w tym duchu, złożone zostało przez premiera Wł. Grabskiego przed przyjęciem wzmiankowanej ustawy, na skutek czego poprawka Senatu, która pozbawiała rząd możliwości nakładania cła wywozowego na artykuły rolnicze została przez Sejm odrzucona. Zdaniem kół rolniczych oświadczenie powyższe premiera Wł. Grabskiego obowiązuje rząd, ponieważ na skutek tej deklaracji doszło w ogóle do uchwalenia ustawy o uregulowaniu stosunków celnych w tej formie, w jakiej ona została przyjęta.

Z tychże kół informują nas, że eksport żyta zagranicę od kilku dni ustał zupełnie, wobec tego, że przy danym poziomie cen na rynku wewnętrznym wywóz zagranicę nie wytrzymuje rachunku.

Niebawem w ministerium skarbu ma się odbyć ponowna narada w sprawie eksportu zboża i artykułów rolniczych, na którą zaproszeni zostaną przedstawiciele rolnictwa.

Wchodząc po zakup do sklepu, przekonaj się najpierw, czy firma nie jest żydowska, jeżeli tak, cofnij się i kup u Swego!

Telegramy drobne.

Wiedeń, 25. 8. (Pat.) Dziś przed południem rozpoczęły się tutaj rokowania jugosłowiańsko - austriackie w sprawie zawarcia układu handlowego.

Grac, 25. 8. (Pat.) Wczoraj doszło tu do starcia między komunistami a policją. Aresztowano 19 osób.

Berlin, 25. 8. (Pat.) W imieniu wszechniemców Herzt złożył dzisiaj w parlamencie oświadczenie, w którym zwraca się przeciwko układowi londyńskiemu.

Paryż, 25. 8. (Pat.) Podczas dyskusji nad projektem ustawy w przedmiocie ratyfikacji traktatu lozańskiego sprawozdawca Milhaud oświadczył, że kwestia turecka z punktu widzenia międzynarodowego jest stale kwestią naftową. Mówca podkreślił, że Francja, która nigdy nie sięgała po Konstantynopol, odnosi się do Turcji z całkowitą bezinteresownością.

Paryż, 26. 8. (AW.) Na zaproszenie rządu włoskiego odbędzie się w niedługim czasie w Rzymie konferencja państw sukcesyjnych, poświęcona załatwieniu tych spraw, które nie zostały załatwione na analogicznej konferencji w roku 1922.

Londyn, 26. 8. (AW.) Sprawa traktatu handlowego francusko-niemieckiego wciąż jeszcze znajduje żywy odgłos w prasie angielskiej.

Rozprawy w parlamencie francuskim.

Mowa b. premiera Poincarego. — Stanowisko jego wobec uchwał konferencji. — Uznanie dla Herriota. — Odpowiedź premiera.

Paryż, 26. 8. (Pat.) W dalszym ciągu dyskusji w senacie zabrał głos Poincare, który zaznaczył, iż nie będzie pod wpływem miłości własnej starał się osłabić wyników konferencji londyńskiej.

Każdy kraj zgadza się z tem, iż należy dążyć do uniknięcia wojny. Różnice polegają jedynie na sposobie jej uniknięcia. Oddając hołd śmiałości i pracowitości Herriota, mówca przypomniał, iż sam jako premier przyjąłby plan rzeczoznawców. Węzły sojuszu między sprzymierzonymi zacieśniły się już w czasie, gdy stał na czele ostatniego gabinetu.

Uznał to zresztą premier angielski Mac Donald. Poincare zaznaczył dalej, że okupacja zagłębia Ruhry wywarła na Niemcach ten wpływ, że zaczęli oni ujawniać większą pojedynawczość. Francja musiała ograniczyć się do wzmocnienia swojej sytuacji w zagłębiu Ruhry, gdyż nie mogła pertraktować sama z rządem Rzeszy, ponieważ oznaczałoby to brak kurtuazji wobec sprzymierzonych w szczególności wobec Stanów Zjedn. i Anglii.

Były premier zaznaczył, że w pierwszych miesiącach 1924 r. zagłębie przyniosło sprzymierzonym 1 miliard 268 milionów franków. Jest to zysk tak pokaźny, że nie wyrzekłoby się go żadne z państw sojuszniczych. Na dochody te wskazywał również w swoim sprawozdaniu rzeczoznawcy. Konkluzje ich mówią wyraźnie o ukrytych bogactwach Niemiec.

Przyjęliśmy — mówił były premier — plan Davesa, ponieważ zdolny on jest przywrócić porozumienie pomiędzy sprzymierzonymi i dla Francji jest zarówno pod względem ekonomicznym jak i praktycznym o wiele korzystniejszy od planu Bonar Lawa. Sprawozdanie rzeczoznawców nadaje długom niemieckim charakter han-

dlowy, jednakże nie powinniśmy się wyrzec zastawów przed zrealizowaniem obietnic. Bez okupacji zagłębia Ruhry niemożliwym byłoby skłonić Niemcy do poddania kolej specjalnej organizacji nadzorczej. Zmiany, jakie wprowadza plan Davesa, dotyczą traktatu, ale nie w zakresie zobowiązań.

Następnie mówca stwierdza, że zasada arbitrażu wyjdzie na korzyść Niemcom. Na to Herriot powiedział, że arbitraż przyniesie Francji większą korzyść. Poruszysz kwestię ewakuacji zagłębia Ruhry, Poincare sądzi, że ewakuacja powinna być uskuteczniiona dopiero po ulokowaniu na rynku obligacji niemieckich, które przewiduje plan Davesa, w przeciwnym bowiem razie runie cały gmach i trzeba będzie ponownie uciekać się do zastawów.

Odpowiadając na krytykę Poincarego, Herriot zaprzeczył, jakoby Mac Donald żądał informowania go o projektach ewentualnych układów francusko-niemieckich.

Premier oświadczył, że o przebiegu rokowań, jakie prowadził w Londynie z delegatami niemieckimi informował lojalnie Mac Donald. W dalszym ciągu swego przemówienia Poincare daje wyraz zapatrywaniu, że Francja powinna utrzymać w swoich rekach okupowane obszary, aż do całkowitego przekonania się o dobrej woli Niemiec. Mówca stwierdza, że Niemcy nie wykonywały przyjętych zobowiązań w dziedzinie rozbrojenia i nie wydały ani jednego winowajcy wojny. Mowę swą zakończył Poincare następującymi słowami:

Pragniemy pokoju, ale prawdziwy pokój nie jest możliwy przed wykonaniem traktatu pokojowego.

Niemcy przed ostateczną decyzją.

Nacjonaliści za układem londyńskim. — Rozprawy w parlamencie. — Stanowisko przemysłowców.

Berlin, 26. 8. (Pat.) Dzisiejsza prasa nacjonalistyczna mówi o możliwości aprobowania przez nacjonalistów układu londyńskiego.

Düsseldorf, 26. 8. (Pat.) Kilku wybitniejszych przemysłowców niemieckich z terenów okupowanych oświadczyło, iż wystąpią z partii narodowej, jeśli parlament nie przyjmie układów londyńskich.

Berlin, 26. 8. (Pat.) Wczorajsze rozprawy w sejmie Rzeszy nie wyjaśniły położenia parlamentarnego. Jedynie tylko jest pewnem, że niemiecka partia narodowa nie skrepuje swoich postów przymusowym głosowaniem.

Berlin, 26. 8. (Pat.) Na porządku dziennym dzisiejszego posiedzenia parlamentu znajdowało się drugie czytanie ustaw, związanych z planem Davesa.

W związku z tem przedstawiciele stronnictw składali swoje oświadczenia, na które odpowiadał minister gospodarki krajowej. Oświadczył on, że stabilizacja waluty nie może być oparta jedynie na marce rentowej.

Co do prezydenta banku Rzeszy Schachta, to zdaniem ministra, ma on wielkie zasługi w dziele stabilizacji waluty i osiągnął pomyślne wyniki podczas narad w Londynie. Nie może być mowy o tem, aby Bank Rzeszy wydany był na łup zagranicy.

Hr. Bernsdorff (demokrata) wskazał na to, że przyjęcie ustaw, związanych z planem Davesa jest koniecznością narodową, może to być mianowicie początkiem walki o wolność Niemiec. Wszelkie frakcje powinny uczynić pierwszy krok w tej sprawie, przyjmując ustawy.

Berlin, 26. 8. (Pat.) Dr. Wrede imieniem zjednoczenia gospodarczego przedstawił w parlamencie wniosek, domagający się zniesienia przewidzianej w ustawie o kolejach Rzeszy zasady konieczności większości 2/3 głosów dla przeprowadzenia zmian w tej ustawie. O ile wniosek ten zostanie przyjęty, ustawa kolejowa, przewidziana w planie Davesa, będzie mogła być przyjęta zwykłą większością głosów.

Obrady biura międzyparlamentarnego.

Berno, 26. 8. (PAT.) Podczas dyskusji nad sprawozdaniem biura międzyparlamentarnego zabrał głos przewodniczący delegacji polskiej na kongres unii międzyparlamentarnej prof. Dembiński.

Na wstępie swego przemówienia mówca z wielkiem uznaniem wyraził się o duchu, jakim ożywione jest sprawozdanie i wita Szwajcarię, która, przyjmując przesładowanych w innych krajach, umiała rozwiązać niepokojące Europę zagadnienie. Następnie prof. Dembiński omówił rolę Ligi Narodów i unii międzyparlamentarnej. Obie te organizacje, chociaż innemi drogami, dążą jednak do tego samego celu, mianowicie do pokoju. Prof. Dembiński przypominał dalej, że grupa polska jest najmniejszą ze wszystkich delegacji na kongres unii oraz że w Sejmie polskim powstała komisja dla badania sprawy rozbrojenia. Świadczy to o tem, że Polska jest za solidarnością w europejskiej polityce moralnej, niedostatecznej jeszcze z powodu tego, że Rosja sowiecka stoi z dala od Ligi Narodów i unii międzyparlamentarnej.

Bronią zwycięstwa swojej wolności przeciwko wschodniemu niebezpieczeństwu — zakończył prof. Dembiński — Polska obroniła pokój i cywilizację europejską. Przemówienie to spotkało się z żywymi oklaskami zebranych.

Berlin, 26. 8. (Pat.) Na poniedziałkowym rannem posiedzeniu kongresu unii międzyparlamentarnej zakończona została dyskusja nad sprawozdaniem biura międzyparlamentarnego.

Następnie przystąpiono do dyskusji nad sprawą kontroli polityki zagranicznej. Prof. Walter Schücking, przewodniczący grupy niemieckiej, bronił projektu, przedstawionego przez komisję dla kwestii prawnych. Projekt Schückinga w swej głównej osnowie przewiduje:

1) wprowadzenie do konstytucji wszystkich państw postanowienia wzbraniającego zawierania traktatów tajnych; 2) obowiązek istnienia we wszystkich parlamentach komisji dla spraw zagr., w których byłyby reprezentowane wszystkie stronnictwa proporcjonalnie; 3) skasowanie wszelkich funduszy sekretnych, nie pozostających pod kontrolą publiczną; 4) wprowadzenie do konstytucji wszystkich państw artykułu, potępiającego wojnę agresywną jako zbrodnie i ustalającego obowiązek uciekania się do arbitrażu.

Delegat Francuz Le Hoyer w swoim przemówieniu rozwinął ideę, że skuteczna kontrola polityki zagranicznej może być wykonywana jedynie przez międzynarodowy parlament, którego korzyści mówca następnie przedstawił.

Delegat polski prof. Dembiński odczytuje deklarację, solidaryzującą się z poglądami prof. Schückinga. Następnie tekst projektu Schückinga został uchwalony, po czym przystąpiono do dyskusji w sprawie mandatów kolonialnych, której dalszy ciąg odłożono do posiedzenia wtorkowego.

Przed posiedzeniem Ligi Narodów.

Paryż, 26. 8. (AW.) Herriot i Mac Donald przybywają dnia 2 września do Genewy. Herriot, któremu towarzyszyć będzie p. Peretti della Rocca, zabawi w Genewie do 6 września. Obaj premierzy wezmą udział w debatach. Herriot otrzymał obszerny list w tej sprawie od Mac Donald, poświęcony pobytowi premierów w Genewie.

Paryż, 26. 8. (Pat.) W odpowiedzi rządu francuskiego w sprawie projektu Liga Narodów o wzajemnem zniesieniu sobie pomocy przez państwa zasadniczo przyłącza się Francja do tego projektu i nalega przytem na

konieczność wzajemnego związania sprawy rozbrojenia i sprawy bezpieczeństwa.

Odpowiedź francuska wskazuje dalej na konieczność poprzedniego zorganizowania systemu gwarancyjnego państw, zanim Francja będzie mogła zgodzić się na wzięcie udziału w konferencji rozbrojeniowej. Do tej chwili Francja odrzuca wszelką dyskusję nad sprawą redukcji zbrojeń. Rząd francuski podkreśla, że Niemcy, aby mogły być dopuszczone do zawarcia odpowiedniego paktu, będą musiały uprzednio dać efektywne gwarancje swych szczerzych intencji przestrzegania zobowiązań międzynarodowych.

Z DYPLOMACJI.

Warszawa, 27. 8. (AW.) „Kurier Polski” donosi, iż poseł Rzeszy niemieckiej w Warszawie p. Rauscher ma być podobno przeniesiony do Moskwy.

Pekin, 25. 8. (Pat.) W parlamencie wniesiony został wniosek, żądający wystąpienia Chin z Ligi Narodów, jeżeli na najbliższej sesji zgromadzenia Chin nie otrzymają z powrotem mandat do Rady Ligi.

Na marginesie spraw żydowskich.

W „Dzienniku Kujawskim” czytamy niezmiernie interesujący artykuł, traktujący o sprawach żydowskich w Małopolsce. Ponieważ poniższy opis zawiera wiadomości o stosunku żydów do Sokółstwa małopolskiego, zamieszczamy ten artykuł w całości, sądząc, że zainteresuje on tutejszych Sokółów.

„Walka z żydostwem na terenie Wielkopolski istnieje bodaj w prasie. Jest możność orientowania społeczeństwa tu i owdzie o grożącym zalewie tego polipu i wskazywania publicznie tych szabegzów, którzy nie są solidarnymi w walce. Lecz w Małopolsce zupełnie inaczej. Tam bez żyda nie da się przeprowadzić żadnej sprawy, tam nie ostoi się na czysto nawet taka placówka, jaką powinien być Sokół. Czytając w ostatnich dniach sierpnia pokłosie złoju 40-letniej działalności sokolej na terenie Wielkopolski, czuło się działalność czystego ducha narodowego, którego myśl mogło się wypowiedzieć szczerze, otwarcie, jasno. Tu nie liczone było z tem, że wypowiadając walkę żydostwu, usłyszy się z propagandę i wśród braci sokolej.

Inaczej dzieje się w sokole Małopolskim. Tam musi być zachowana kurtuazja grzeczności na każdym kroku, nawet w Sokole, gdyż żydzi są tam nie tylko członkami — ale należą nawet do składu zarządu. Synowie izraelu należą do drużyny pięknej nożnej i na publicznych zawodach występują do gier. Jeśli obywateli nie wierzycie, to poproście zarządy Sokole w stronach Małopolski, by wam pozwolono przejrzeć spisy członków, a przekonacie się, czy tak nie jest. Dla łatwiejszego jednak wyśledzenia takich miejscowości, to korespondent podaje już taką miejscowość jak np. „Maków”, za Krakowem. Tam żyd, chcąc być wspianym, dał parę tysięcy na budowę Sokola i zyskał przez to ogromną popularność — jest członkiem honorowym. W sokole małopolskim mogą się odbywać wiece P. P. Sowców, co miało miejsce 22-lipca 1924 r. Gdybyśmy tak przeglądali listy członków po gminach sokolech wschodniej Małopolski — począwszy od Przemyśla aż do Zbrucza, to wyczytalibyśmy takich druhów-Polaków jak Wiesenberga, Kleinfelberga, Bomsteina, Muelsteina itp. Jeśli w Wielkopolsce nawołuje się do walki z żydostwem, to w Małopolsce należałoby w pierwszym rzędzie usunąć żydów z towarzystw czysto polskich i przeprowadzić wśród społeczeństwa do zrozumienia, by nie poddawali się rozprawom w sądach, gdzie sędzią żyd będzie prowadził rozprawę. W Kalurzu w Małopolsce jest sędzia żyd. Czy już niema swoich? Jeśli broni się Wielkopolskę przed żydostwem, to w pierwszym rzędzie bronić należy sądów w Małopolsce — by w nich nie sadzili sędziowie żydzi. Nic dziwnego bowiem, że będą się powtarzały takie mądre wyroki, jakie zapadły w Krakowie. Nasi posłowie narodowi, powinni zająć się trochę stronami Małopolski, pojechać tu i tam a fakty wcale zdołają. Lustrację Sokola w Małopolsce należałoby również przeprowadzić, co uczynić winien Związek w Warszawie.”

Z dnia politycznego.

FIASKO KOMUNISTÓW W GDAŃSKU.

Gdańsk, 26. 8. (AW.) Próby komunistów wywołania w Gdańsku strajku powszechnego, spełziły na niczem. Na zwołany przez komunistów wiec robotnicy nie stawili się.

WIĘCZYSEŁAW PIOTROWSKI.

W redakcji dziennika chińskiego.

(Z tekstu podróży).

W Cyczynkarze spotkałem pp. Ancho i Pei-tzen-fa, przechodzących przez ulicę z redaktorem miejscowej gazety chińskiej „Ts-zin-tsin-tsin-tsin-bao” (dosłownie „Zwierciadło”).

Jancho i Pei-tzen-fa, byli członkami Towarzystwa Polsko-Chińskiego Kooperatywy w Chabinie, do której należałem również od paru tygodni, zaproszony do zarządu, przez inicjatorów i organizatorów redaktorów K. i S., którzy posłali do odwagi cywilnej, inicjatywy, sprytu i trochę kapitału obrotowego.

Jest to tajemnica czcicieli bożka Merkurego, na obszarze Państwa Niezmiennego Środka i handlu na Dalekim Wschodzie, z jakiego powodu mnie, wynajęta, bez grosza w kieszeni, wezwano do improwizowania kapitału polskiego, wśród aeropagu krezusów chińskich i spryciarzy giełdowych, obracających znacznymi sumami. Redagowałem wówczas pismo dla młodzieży „Harcerz Polski” i byłem współpracownikiem pism polskich „Kurierza Wschodniego Dalekiego Wschodu” i „Przeglądu” w Chabinie, które współpracowników nie opłacały zbyt sennie.

Przyjąłem propozycję chętnie, bo czem podróżnik, posiadający puste sakwy, ryzykuje? A chęć poznania stosunków w obcym kraju, chęć bliższego poznania synów Krainy Niezmiennego Środka zachęciły do przyjęcia udziału w zamierzeniach, którym przyświecała idea nawiązania stałych stosunków handlowych Niepodległej Polski z prastarym narodem chińskim. Dusza każdego Polaka na Dalekim Wschodzie przepelniona była uczuciem gorącego patriotyzmu, przejęta wypadkami ówczesnymi w Europie, a szczególnie w naszej Ojczyźnie, pełna nadzwyczajnych nadziei — nie dała gminie myśleć o sobie. Nastrój ogólny dodawał mi również polotu i fantazji. Z pustą więc kieszenią — ale bogaty w pomysły, wszedłem w świat międzynarodowego handlu w Mandżurii. Brałem czynny udział w organizacji Towarzystwa — przesiadywałem godzinami na sesjach, wysłuchując długich konferencji i gorących sporów.

Odezwały się ogłoszenia w prasie chińskiej, polskiej i rosyjskiej reklamowały naszą sprawę — a jeden z członków wystylizował okrągłą kauczkową pieczęć, na której orzeł roztaczał wspaniałe skrzydła (emblem Polski) w młej łączności ze straszliwym smokiem chińskim.

Mielśmy wóznego chińczyka Ki-san, kilka krzesel i parę stołów. Wielkie gąsiorzy z rybnym olejem, przywiezione

KONGRES REKODZIELNICZY NADREŃSKI.

Bonn, 25. 8. (Pat.) Czwartego nadreński kongres rekodzielniczy wystosował do parlamentu nagłą apel z żądaniem przyłączenia układów londyńskich, gdyż odrzucenie ich byłoby ruiną dla rekodzielnictwa.

„UDOGODNIENIA” MNIEJSZOŚCIOWE W ROSJI.

Moskwa, 25. 8. (Pat.) Centralny ukraiński komitet wykonawczy wydzielił z gubernii odeskkiej, jekaterynosławskiej i zagłębia donskiego okolice, przeważającą ludnością niemiecką. Na wydzielonych obszarach ustanowione będą narodowe organa administracyjne i narodowe szkolnictwo. Podobne zarządzenia przeprowadzone będą w okolicach wołyńskich, zamieszkałych przez przeważającą ludność polską.

Z GRANICY ROSYJSKO-RUMUŃSKIEJ.

Bukareszt, 26. 8. (Pat.) Ministerstwo wojny komunikuje, że na granicy rosyjsko-rumuńskiej nad Dniestrem wojska rosyjskie wznoszą fortyfikacje.

DUCA STAŁYM DELEGATEM LIGI NARODÓW.

Bukareszt, 26. 8. (Pat.) Wobec ustąpienia Discesch ze stanowiska pierwszego delegata Rumunii do Ligi Narodów, rząd postanowił, że stałym delegatem do Ligi Narodów będzie osobiście minister spraw zagr. Duca.

Lekceważenie grosza.

Polak, wyjeżdżający zagranicę, przechodzi dwa odwrotne procesy. Pierwszym jest w chwili wyjazdu uczucie dumy z powodu giełdowego stosunku złotego do innych walut europejskich i płynącej stąd łatwości życia zagranicą, dokonywania tam (np. w Paryżu) zakupów 2—3 razy taniej niż w Warszawie, wreszcie chociażby tej drobnej statystyki, jaką odczuwa się, kiedy rzucając sto złotych na ladę bankową, otrzyma się 880 franków francuskich wraz z pełnym uszanowaniem spożyciem urzędnika, który przecież nie tak dawno na pytanie o pieniądze polskie, oświadczał z lekceważeniem, że ta waluta bank jego się nie zajmuje.

I niedługo potem, przy powrocie uczucie wprost przeciwnie pełnego żalu zdziwienia, kiedy widzi się, że matematyka giełdowa nie znajduje żadnego uznania i zrozumienia w Polsce, gdzie złoty traktowany jest znacznie gorzej, niż chociażby ten sam frank francuski, za którego płaci się tylko 28 groszy.

Istotnie na skutek pewnych paradoksów ekonomicznych, jakich pełne jest życie, a których specjalnie wiele grasuje na ziemiach polskich za funta, liry, czy franka francuskiego dostajemy zagranicą 2—3 razy więcej niż w Polsce za odpowiadającą im według relacji giełdowej ilość złotych, czyli inaczej mówiąc za tę samą ilość złota, gdybyśmy jedne i drugie pieniądze papierowe, chcieli na złoto wymienić.

Nieposzanowanie na gruncie polskim waluty złotej, która na terenie europejskim jest dziś jedną z walut najbardziej pełnowartościowych jest zjawiskiem, które zdaje się smutnie świadczyć o psychologii gospodarczej Polaków.

Gdy się widzi na każdym kroku do lekceważenia, że jakimś ludzkiem odnośnikiem do grosza, gdy się widzi, że 5 groszy, czyli prawie 20 centimów niema tu dla nikogo siły atrakcyjnej i tylko znikomą siłą nabywczą w stosunku do siły 20 cent., gdy na każdym kroku spotyka się z niewydawaniem reszty poniżej 5 groszy przy milczącej zgodzie okradanych w ten sposób, tak, jakbyby te pojedyncze grosze istotnie nie miały dla nich żadnej wartości, to w końcu staje się jasnym, dlaczego przy takim stosunku społeczeństwa do swego własnego pieniądza, każdy ma tu odwagę zażądać najbardziej fantastyczną cenę za swój

przez S. z Południowych Chin, wprost z pod tłoczni o klarownym maślanym, przejrzystym odcieniu, były zadatkami przyszłych świetnych interesów handlowych naszego Towarzystwa, a pp. Jan-Cho i Pei-tzen-fa byli najgorętszymi i namiętniejszymi jego członkami.

Pei-tzen-fa, młody Nabal chiński, sympatyczny o złotej, złotawej cerze, okrągłej twarzy, mongolskich kościach policzkowych, skośnych oczach, łagodny, ujmujący i wesoły, był przeciwnieństwem do Jan-Cho, który wytwarzał małą pociągłą i według chińskiego porównania, podobną do jaja, o ariostokratycznych rysach drobny, wyblady (o ile złoty może być bladym...), dużej inteligencji i sprycie starej, wytrawnej rasy. Oba przedstawili mi redaktorowi chińskiej gazety, który przywitał mnie po europejsku, podając tłustą, spoczną dłoń.

Jan-In-Tin, nac. redaktor dziennika „Ts-zin-tsin-bao” pochodził z Tientsinu. Mały, okrągły, o jowialnej twarzy, bardzo grzeczny i uprzejmy, władał nieźle po rosyjsku.

Po zwykłych grzecznościach i ceremoniach, które w tym starożytnym narodzie wiekami przekazywane, dotychczas dynastycznie trwały — zaprosił mnie Jan-In-Tin do zwiedzenia drukarni i redakcji „Zwierciadła”.

Kiedy cesarstwo jest dobrze rządzone, cesarz kieruje sam ceremoniami i muzyką — przytoczył mi sentencję z księgi VIII Ljon-Yu Konfucjusza, wprowadzając do drukarni i dając mi przebieg do zrozumienia, że sam kierował zakładami i redakcją.

Przyki gardłowe, hurkot drukarskich maszyn i coś w rodzaju orgi kociich głosów, podczas rui marcowej, ogłuszyły mnie przy wejściu. Kilku drukarzy przy maszynach śpiewało jakąś mandżurską piosenkę głosem potępieńców potwornie cieniemi dyszkantami, fałszywymi i pełnymi niemożliwych dysonansów. Śpiewający mieli twarze najwne i wesołe, jak u dzieci. Zaiste niepojęta i dzika dla naszego ucha kakofonia niesforna głosów chińskich, umilkła gdyśmy stanęli w progu, ale trwała dalej w drugim końcu sali.

Jeden z zecerów układał w naszej obecności czcionki, wykrzykując przeciągle nazwę hieroglify, w języku literackim „wen-hua” albo „wen-li”, gdy w przeciwnym końcu drukarni pod ścianą, chłopak, stojący przed wielką składnicą hieroglify, odkrzykiwał mu natychmiast wśród niebywałego gwaru i zgłasku, powtarzając nazwę litery i natychmiast, odnalazłszy ją, wśród setek tysięcy tych znaków, podawał oczekującemu drugiemu chłopakowi, który pędem odnosił wywołującemu zecerowi żądany hieroglify. Robota szła z imponującą szybkością.

Dziwiłem się sprytowi małych drukarzy, z jaką szybkością i wprawą odnajdywali w tym chaosie znaków potrzebne hieroglify. Redaktor objaśnił mi, że w przeciągu paru minut obecności mojej w drukarni, zecer ułożył tytuł: Shi-pin-de-yan-giao-yan” t. j. *Isobona. Opowiadanie o tym, że wiele gazet*

najbardziej nędzny towar i nie obawia się, że przy tej okazji spotka go należyta odprawa.

Wiele się mówi i pisze u nas o oszczędności jako czynniku koniecznym dla odbudowy naszego kapitału. Czy jednak można przypuszczać, że będzie oszczędzać społeczeństwo, które nie szanuje jednego grosza, które pozwala sobie wyrwać codziennie dziesiątki milionów za towary sprzedawane powyżej ich wartości na rynku światowym, społeczeństwo, w którym każdy ma tendencję do przeceniania swoich świadczeń tak, że np. dozorca domu na przewiezienie na wózku szafy z dworca wiedeńskiego na ulicę Widok (prawie naprzeciw) z całą naiwnością żąda 80 złotych, czyli przeszło 100 franków francuskich.

Dopiero, kiedy zaczniemy szanować 5 groszy w Polsce tak, jak szanujemy 5 cent., kiedy jesteśmy we Francji lub pół pensa w Anglii, dopiero wtedy uczynimy walny krok naprzód w kierunku osiągnięcia tej równowagi w stosunkach gospodarczych społeczeństwa, które osiąga powoli państwo od chwili, kiedy wprowadziwszy złotego, zaczęło go odpowiednio szanować i oszczędzać.

(Gaz. Warsz.)

Literatura i sztuka.

Sensacja w świecie naukowym.

(Odnalezienie nieznanych ksiąg historii Liviusza)

Doniesienie o odnalezieniu dalszych ksiąg „Ab urbe condita” Liviusza, któreśmy podali za pismami włoskimi wczoraj jest jednym z najbardziej sensacyjnych z zakresu wiedzy o literaturze rzymskiej za cały czas średniowiecza i czasów nowych.

Odkrycia dalszych ksiąg dokonał jeden z uczonych włoskich.

Oto wychodząca w Neapolu „Rivista Indo-Greco-Italica”, pismo poświęcone badaniom literatury grecko-lacińskiej, wydawane przez znawcę filozofii prof. Francesco Ribezzo’a pisze pt.: „Sensacyjne odkrycie o 142 księgach Liviusza „Ab urbe condita”.

„Dr. Mario di Martino-Fusco, dyrektor czasopisma „Museion” i wydawca wychodzącej przy nim „Biblioteki” komunikuje, że znalazł całkowicie dzieła rzymskich historyków w rękopisach, pisanych pismem inicjałowym.

Pilny badacz nie ograniczył się tylko do dania tej wiadomości, lecz również obiecał po przepisanu drugiej dekady (księga 11—20), która jest już na ukończeniu, wszystkie księgi udostępnić badaniu uczonych.

Zachowuje natomiast zupełnie milczenie o miejscu i okolicznościach znalezienia, gdyż nie chce być uprzedzony przez ewentualnych współzawodników.

W każdym razie wiadomość ta, niesprawdzona narazie przez nikogo innego, może być nieco nieścisła, bądź co bądź, powaga dra di Martino gwarantuje ścisłość jej i prawdziwość.

„GOESTA BERLING” NA FILMIE.

W Berlinie ukończono obecnie film, przedstawiający akcję osnutą na tle powieści Selmy Lagerlöf „Gösta Berling”.

Powieść ta, jedna z najlepszych szwedzkiej literatury realistycznej, w której postać bohatera skupia na sobie całą ciężkość akcji, misternie uplecionej ze szeregu luźnych i zdawałoby się nie znaczących szczegółów — otrzymała podobno na filmie przepiękną wystawę.

Skarżą się wytwórcy filmowi na brak dobrych scenariuszy — a przecież po odpowiednim zastrzeżeniu się artystycznym opracowaniu scenariusza całą twórczość nie jednego z wielkich pisarzy dałoby się przetransponować na film.

175-LECIE URODZIN GOETHE’GO.

Dnia 28 sierpnia przypada 175-letnia rocznica urodzin jednego z największych poetów niemieckich.

Uznając twórczość Goethe’go jako jedną z najbardziej monumentalnych dorzucamy ze swej strony garść wspomnień i rysów o wielkim poecie.

drukuję się w języku „bay-hua”, to jest w języku rozmów po-toczonych — dla tłumu. Każda gazeta chińska umieszcza coś z literatury pięknej — „Wen-yu-an”, opowiadanie „siao-sho” lub powieści — „duan-pian-siao-sho”, gawędy „tan-tsun” i anegdoty „ts-zu-lu”.

Jan-In-Tin podał mi nieduży wykaz gazet chińskich, których tytuły ciekawe rzucają charakterystyczny, egzotyczny rys na te prace. Przytaczam niektóre nazwy: Tian-yue-bao (Niebieskie Dobro), Sian-hua (Gadulstwo), Sin-siao-lin (Nowy las śniegu), Da-dun-dzi-bao (Wielki Wschód) wychodzi w Shanghaiu. Han-do-bao (Niebieski Dzwon), Tzium-tzian-bao (Władca Thumu), Tzin-wei-bao (Wzdłuż i wpoprzek), Shim-shi-dzi-bao (Godzina Przebudzenia) itp.

Dziennik „Ts-zin-tsin-tsin-bao” redagowany przez Jan-In-Tina, jest demokratyczny i postępowy; zadaniem jego jest zaznajamianie Chińczyków ze zdobyciami nauki i wynalazków cywilizacji europejskiej — stara się budzić zwierciadłem postępu wszechświatowego.

Przeszliśmy do działu administracji i redakcji. Przy małym zakratowanym okienku siedział otyły w okrągłej jedwabnej czarnej czapeczce z kity, ubrany po chińsku skarbnik. Płynie przesuwały liście. Obok niego młoda Chinka, ubrana po europejsku z dość miłą ubieloną i umalowaną jak lałka, nieruchomą twarzą, stukala w klawisz maszynki do pisania.

Stary, zgarbiony, pochylony nad długimi arkuszkami cieni-kiej biurowej sekretarz — nagi do bioder, trzymając pedzelek do pisania i nie maczając go co chwila w czarnej sepi, krasił szybko misterne, finezyjne hieroglify.

Jan-In-Tin zatrzymał mnie przed wielką mapą Europy, rozpiętą na ścianie i przesuwał palczką bambusową po określonych czerwonej farbie granicach, pomiędzy którymi przebiegały tłuste litery nazwy Rzeczypospolitej „Poland” — rzekł, zwracając się do mnie:

— Imponuje nam narodem Azji — nam Chińczykom ten kraj... zaciekawia bardzo jego przyszłość. Z ogólnego chaosu w Europie to państwo wyróżniło się praworządne pomimo wrogów dookoła czyhających. Stawiają Polskę za wzór Koreańczykom, Indusi i Filipińczykom... Chiny są bardzo daleko jeszcze do jakiegokolwiek ładu i porządku... Upadliśmy w walce bratobójczej — krew przelewana — a obcy przybylsze korzyść z tego ciagna. My wielka, starożytna rasa, o najpotężniejszej, najświetniejszej kulturze i cywilizacji genialnej — staliśmy się podobni do barbarzyńców z północy — Rosjan... Nasze państwo podobne do owych zdołnych i złoconych stryków na rzece Kuang-Tong, które w swym wnętrzu kryje rozpustników, tarzających się w ostatnim ponizeniu.

Tem tragicznym porównaniem zakończył Yuan-In-Tin rozmowę, żegnając się ze mną. Pochylił nisko głowę i po-gięnął nad nią złoczysty diadem.

(Dzienn. Pom.)

W sprawie Kodeńskiej.

W druku ukazała się książka p. „acellus” (Błogosławiona zbrodnia).

Autorka w przesłanej formie podaje historię cudownego obrazu Matki Boskiej Kodeńskiej.

Książka niewielkich rozmiarów, pięknie napisana i godna najszerzego rozpowszechnienia. Lecz niestety, zbyt cicho o niej w prasie codziennej. A szkoda, wielka szkoda! Znamy mi jest jedna tylko recenzja p. I. Lutosławskiej z „Kur. Poznańskiego”, pełna uznania i zachwytu.

Tutaj osobiście pragnę tylko podnieść dziwny zbieg wypadków i miłą niespodziankę dla komitetu odbudowy bazyliki Kodeńskiej — fakt zjawienia się podobnego dzieła w chwili, gdy stolica Cudownego obrazu — bazylika Kodeńska — ma zostać odbudowana.

Dla dzisiejszych czasów niewiary, obojętności religijnej i braku męskich charakterów spóźniona postać Mikołaja Sapiehy, twórcy błogosławionej zbrodni, jak pochodnia płonącego wiary w patriotyzmie niezachwianego i zwycięskiego, jest wzorem człowieka czynu.

Mnie, patrzącemu codziennie na zbizantyzowaną i zniszczoną bazylikę Kodeńską, naszą Częstochową Podlasia, właśnie ten bezład czynu i woli jest realnie, a boleśnie widoczny.

Stoi zrujnowany fort katolicyzmu i polskości, o który w tuman marny rozbijałaby się zgnilizna wschodu, a skąd prawdziwa kultura wypierałaby naleciałości lat niewoli i ucisku, stoi zniszczony i to wtedy, gdy cała prasa tonie w powodzi artykułów o niebezpieczeństwie dla ziem wschodnich.

Słowa, słowa! Prawda, pewne zainteresowanie i ofiarności zostały rozbudzone w społeczeństwie, lecz daleko niewspółmiernie do wielkości zadania.

Wierząca Polsko! Wyrażaj czynem swą pamięć o naszym męczenniku Podlasia i cichym datkiem na odbudowę bazyliki i sprowadzenia cudownego obrazu M. B. Kodeńskiej wesprzyj nasze trudne poczynania!

Korzystając z okazji, pozwól sobie publicznie wyrazić słowa zachwytu i sympatii dla dzieła p. Kossak-Szczuckiej.

Wszystkim którzy przyczynili się swą ofiarnością do powiększenia środków na odbudowę bazyliki, składam moje serdeczne: „Bóg zapłać”!

Ks. Stanisław Tus,
Proboszcz Kodnia.
Pocztą Kodeń, z Siedlecka
29. 8. 1924 r.

Wiadomości bieżące.

Kalendarz: Czwartek Augustyna b. Wschód słońca 55. zachód 6.56. Wschód księżycy 2.48. zachód 6.7.

—** Biblioteka i Czytelnia T. C. L. otwarta codziennie prócz niedziel i świąt od 5—7. Dla dzieci w środę i sobotę od 4—5.

Wszystkich członków biblioteki T. C. L. upraszamy o zwrot książek i o uiszczenie miesięcznych zaległych opłat. T. C. L.

*

KONGRES STRZELECKI W POZNANIU.

W czasie Kongresu Strzeleckiego nie miała atrakcją budzić będzie okoliczność, że całym pochodem i uroczystościom na strzelnicy towarzyszyć będzie operator kinematograficzny. Każdy więc obywatel uczestniczący w tej poważnej manifestacji narodowej sprawności wojskowej - wychowawczej, będzie miał okazję doświadczyć na ekranie. Poszczególne Bractwa Strzeleckie oznaczone specjalnymi godłami osobno będą uwzględnione. Końcowa część filmu ujmie wszystkich zwycięzców, jak króla zjednoczenia, rycerzy, również mistrzów sprawności strzeleckiej, i wszystkich innych nagrodzonych strzelców, którzy będą obecni przy proklamacji królewskiej. Film w ten sposób sfabrykowany niewątpliwie wyświetlany po różnych granicznych miasteczkach, da naszym sąsiadom stale marzącym o odwecie okazję poznania naszych sił, naszej solidarności i gotowości.

FALSZYWE STO-ZŁOTÓWKI.

Pojawiły się w Warszawie w obiegu fałszywe 100-złotówki. Poznać je można bardzo łatwo. Znaki wodne są silne, liczba nierówna oraz brak pod wizerunkiem Kościuszki liter polskich. Fałszowane mają być zagranicą. (AW.)

—** Szanowne Zarządy Stowarzyszeń i Organizacji proszę o łaskawy udział w konferencji, która się odbędzie w czwartek 28 bm. o godz. 1/7 wiecz. na salce parafialnej w sprawie przyjazdu i przyjęcia Jego Ekscelencji ks. biskupa Dr. Klundera. (—) Ks. Dembek.

—** Wilzy dla emigrantów do Ameryki. „Wychodźca”, organ Polskiego Towarzystwa Emigracyjnego, donosi: „Według informacji urzędu Emigracyjnego, otrzymanych z konsulatów amerykańskich, konsulat ma zamiar udzielać na rachunek kwoty tylko 398 w miesięcznych pozostawiając 100 w miesięcznie dla polskich obywateli, przebywających za granicą np. we Francji. Jak widzimy, Konsulat Amerykański dzieli całą kwotę na 12 miesięcy zamiast na 10, chociaż prawo emigracyjne amerykańskie wyraźnie dopuszcza do lądowania w każdym miesiącu 10 proc. kwoty przyznanej określonej krajowi.

50 proc. wiza zostanie udzielonych wyłącznie rolnikom z rodzinami, przyczem rolnicy będą musieli wykazać się nie tylko świadectwem (świadectwo zawodowe), że są rolnikami, ale również przekonać konsulat, że są rzeczywiście rolnikami i mają zamiar pracować na roli. Między innymi rzeczami konsulat będzie zwracał baczną uwagę na to, do jakiej miejscowości emigrant ma zamiar się udać. Otóż jeżeli emigrant wskaze jako miejsce, wyjazdu Nowy Jork, Chicago albo inne miasto, to konsulat wiza mu odmówi, chociażby kandydat do wyjazdu posiadał zaświadczenie, wykazujące najdobitniej, że jest rolnikiem.

Pozostałe 50 proc. wiza będą udzielane krewnym, którzy muszą jednak posiadać zezwolenie władz emigracyjnych amerykańskich na wyjazd do Ameryki. Zezwolenie to należy

się certyfikatem emigracyjnym. Taki certyfikat emigracyjny muszą uzyskać również i te osoby (żony i dzieci do lat 18 obywateli amerykańskich), które jadą poza kwotę.

—** Fałszywe pięćdziesięciogroszówki. Ostrzegamy przed przyjmowaniem pięćdziesięciogroszówek, które pojawiły się w tych dniach w obiegu. Są one bardzo nieudolnie wykonane z jakiegoś mieszaniny ołowianej, bardzo mało podobnej do niklu z którego wykonane są prawdziwe monety pięćdziesięciogroszowe.

—** Wyjaśnienie w sprawie pożyczki w Państw. Banku Rolnym. Wobec częstych nieporozumień w sprawie pożyczki, umieszczamy poniższe wyjaśnienie Państw. Banku Rolnego. Państwowy Bank Rolny udziela pożyczek właścicielom lub dzierżawcom drobnych gospodarstw. Pożyczkę otrzymać można: 1) na kupno zboża na zasiew, 2) na kupno nawozów sztucznych, 3) na kupno inwentarza, 4) na poprawę zniszczonych budynków, oraz 5) na podniesienie gospodarstwa zniszczonego przez pożar, powódź lub inną klęskę żywiołową. Pożyczki są udzielane na okres do 6 miesięcy, bo tylko na pół roku, a w wyjątkowych wypadkach na dziewięć miesięcy. Wysokość pożyczki nie jest określona.

W celu otrzymania pożyczki należy nadesłać do Państwowego Banku Rolnego wyciąg z wykazu hipotecznego nieruchomości, na której mogłaby być zapisana na rzecz Państwowego Banku Rolnego odpowiednia kaucja hipoteczna na zabezpieczenie ewentualnej pożyczki.

W razie niemożności dostarczenia zabezpieczenia hipotecznego sprawa udzielenia pożyczki może być rozpatrzona, jeżeli petent przedstawi trzech odpowiedzialnych majątkowo poręczycieli (gospodarzy), posiadających razem co najmniej 20 morgów gruntu, wolnego od obciążeń.

Co do każdego z proponowanych poręczycieli należy nadesłać wraz z podaniem o pożyczkę zaświadczenie Urzędu Gminnego sporządzone według odpowiedniego wzoru.

Ponadto należy nadesłać potwierdzony przez Urząd Gminny kwestionariusz, dotyczący samego petenta.

—** Kursy robót praktycznych i pożytecznych zajęć, przy Nar. Org. Kobiet w Grudziądzu. W celu pobudzenia członkiń i sympatycek N. O. K. do rodzimej wytwórczości, czy to dla chleba, czy dla własnego, domowego użytku, uchwalono nadzwyczajne Zebranie Członkiń w dn. 25. 8. br. otworzyć powyższe kursy zaprojektowane i opracowane przez przewodniczącą Oddziału tutejszego. W skład wejdą działy: Króć, kapelusznictwo (damskie i dziecięce) tudzież roboty i ubiory włóczkowe i zabawkarstwo. Prócz tego udzielać się będzie paniom i pannom gimnastyki, dla zdrowia mięśni, płuc i nerwów, dla czystości ciała i duszy i co z tem łączy w parze — piękny wygląd i cery. Wiadomo bowiem, jak gimnastyka prawidłowa wzmacnia funkcje życiowe i wyrabia odporność na wpływy szkodliwe.

Ponieważ rozmałość zadań, stojących przed N. O. K., zmusza też starać się o niezbędne dla rozwoju organizacji środki, kursy będą płatne. Za komplet, t. j. gimnastykę i 2 rodzaje robót 10 zł. miesięcznie, pojedynczy przedmiot — 5 zł., płatne z góry. Godziny zajęć omówi się dogodnie dla większości. Nauczyciele wykwalifikowani. Materiały do robót własne, lub wydawane na kursach. Kurs 3 mies. i półroczny; po skończeniu świadectwa i rekomendacja pracy.

Otwarcie nastąpi 15 września br. w poniedziałek. Zapisy uczęszczanie codziennie, do soboty 30. 8. br. w kancelarii szkoły prywatnej, Klasztorna 5, I p. od 10 do 1.

Za Wydział Ekonomiczny

K. Piotrowska, przew. N. O. K.

—** Gdzie pogotowie? Gdzie pierwsza pomoc? Dzisiejszej nocy około godz. 12-tej dostał pewien pijot porucznik zamieszkały przy Placu 23 Stycznia ataku sercowego. Na bolesne jęki nieszczęśliwego pośpieszyła policja udzielać mu pierwszej pomocy. Atak atoli okazał się tak groźnym, że trzeba było zawołać lekarza. I otóż dzieje się rzecz niesłychana. W całym mieście nie można było doprosić się opieki lekarskiej, albowiem na wezwanie policji odpowiadano: pan doktor śpi lub pan doktor nie jest lekarzem wojskowym. Kasa Chorych znowu, do której się także zwrócono, domagała się odpowiedzi na pytanie: kto zapłaci wizytę. Tymczasem porucznik zaczął konać.

Podkreślić należy uśmie, łacie samarytańskie zabiegi policji, która nie zaprzestała w energicznym alarmowaniu lekarzy. Nareszcie doczekano się o godz. 4-tej rano przybycia lekarza, który spowodował przewiezienie chorego do szpitala.

Niejednokrotnie zwracaliśmy na łamach naszego pisma uwagę magistratu na brak urządzeń sanitarnych, jak Pogotowia Ratunkowego, lub lekarza dyżurnego. Czy nareszcie magistrat przystąpi do rozważania tej nader pilnej i w interesie obywatelstwa leżącej sprawy?

—** Sprostowanie. W ogłoszeniu p. Kamieńskiego, właścicieli pensjonatu dla panien przy ulicy Mińskiej 11, zaszła fałszywa data. Zgłoszenia przyjmuje się z dniem dzisiejszym, t. j. 27-go. Zwracamy uwagę na szczegóły w ogłoszeniu.

—** O wypłaceniu odszkodowań robotnikom tytoniowym. Izba skarbową w Warszawie przystępuje w tych dniach do wypłacenia odszkodowań tym robotnikom kupionych przez

rzad prywatnych fabryk tytoniowych, którzy nie zostali przyłączeni do fabryk rządowych. Obliczenie przypadających odszkodowań wymagało znacznej ilości prac i dlatego dopiero teraz może być uskutecznione. Odszkodowania w wysokości 2-miesięcznych zarobków wypłacone zostaną odrazu.

—** Zwrot opłat. Ministerstwo Wyznań Religijnych i Ośw. Publicznego ogłosiło, że poczynając od nowego roku szkolnego 1924/1925 pracownikom państwowym będą zwrotne opłaty, uiszczane tytułem wpisowego w szkołach, o ile dzieci ich uczęszczają do tych prywatnych szkół średnich ogólnie - kształcących, które uzyskały z pełnym lub niepełnym zastrzeżeniem prawa gimnazjów państwowych. Wyłączeni od tej pomocy państwowej będą ci pracownicy państwowi, których dzieci uczęszczają do tych prywatnych średnich szkół ogólnie - kształcących, które nie uzyskały wcale prawa gimnazjów państwowych.

—** Z targu. Dwudniowy deszcz, oraz dzisiejsza niepewna pogoda — nie powstrzymały bynajmniej zwykłego trybu życia targowego. Tak samo, jak w dniu pogodnym i dzisiaj panował bardzo ożywiony ruch na wszystkich miejscach targowych. Odnaczały się przedewszystkiem ilością i pięknymi barwami kwiaty, owoce i jarzyny. Ceny naogół niezmienione.

—** W tutejszym (rzedzie pocztowym wypłacać się będzie renty za września w dniu 30 sierpnia br. wojskowe, w dn. 1-go i 2-go września br. renty cywilne.

—** Z kroniki policyjnej. Ostatniej nocy aresztowano w naszym mieście 4 osoby: 1 za pijactwo, 1 za awanturę i 2 za niemiłość.

Od Redakcji.

— P. Antoniewicz. Prosimy Pana o bezzwłoczne przybycie do Redakcji.

Ruch towarzyszy.

—(rt) Cech Kowalski i Kołodziejski w Grudziądzu obchodzą w dniu 31 sierpnia br. w Strzelnicy uroczystość poświęcenia sztandaru, połączone z obchodem 230-letniej rocznicy założenia Cechu.

— Posiedzenie Zarządu Koła Podolicerów Rezerwowych w Grudziądzu odbędzie się dziś w środę dnia 27 sierpnia br. wieczorem o godz. 7 i pół w hotelu Kellasa, pokój nr. 2 na które wszystkich członków Zarządu zaprasza Prezes.

—(rt) Zebranie Zarządu „Sokoła” odbędzie się w środę dnia 27-go sierpnia br. o godz. 7 i pół w lokalu „Dwór Artusa” ul. Mickiewicza. Na porządku obrad bardzo ważne sprawy stad komplet konieczny.

I. wiceprezes.

Z Pomorza.

—** GARDEJA. (Poświęcenie sztandaru Tow. Pow. i Woł.). W niedzielę dnia 3-go sierpnia br. była Gardėja świątkiem niezwykłej uroczystości.

Towarzystwo Powstańców i Wojaków w Gardėi obchodzą uroczystość poświęcenia sztandaru. Z powodu tego zgromadziły się na tutejszym dworcu nader liczne delegacje poszczególnych towarzystw, przeważnie z Grudziądza oraz z Łasina.

—** SKARSZEWY. (Zakończony obrzęd ślubny). Podczas obrzędu ślubnego w tutejszym kościele katolickim pewna niewiasta, zamieszkała przy ul. Kościelnej, zakochała poważnie i nętylko głośnie krzykami, ale nawet czynem znieważeniem kapłana. Sprawa ta znajdzie swój ciąg dalszy przed sądem.

—** RADZYN. (Jarmark). Wielki jarmark kramny, oraz targ na bydło i konie odbędzie się tu w czwartek dnia 28-go b. m.

—** STAROGARD. (Zgon i pogrzeb generała - inwalidy). Zmarł w swej posiadłości — resztówce folwarku Stare Prusy, przeszło 60-letni starzec generał-inwalida Władysław Kubicki. Brał on udział w wojnie bolszewickiej w roku 1920. W roku 1922 osiadł na resztówce folwarku Stare Prusy w powiecie chojnickim. Wskutek gangreny stracił on przedtem nogę a umarł na udar serca. Złoty jego przewieziono do Starogardu i tu pochowano na cmentarzu wojskowym z wszelkimi honorami wojskowymi.

—** MARGONIN. (Zgon weterana). Zmarł tutaj śp. Marcin Mendelski. Zmarły liczył 73 lata i osierocił żonę, córkę i 4 synów, którzy w czasie zmartwychwstania Polski spełnili godnie swój obowiązek na polu walk, biorąc udział w bitwach powstańczych, czy też w obronie granic Rzpltej. Zmarły cieszył się sympatią, która sobie zebrał prawością swego charakteru. Cieszył się też zaufaniem zmarłego przed laty ordynata na Próchnowie p. hr. Potulickiego.

*

—** GDANSK. (Czy nie za daleko?). Dyrekcja kolei państwowych ogłasza w pismach lwowskich i krakowskich konkurs na 28 posad wolnych lekarzy oddziałowych Ogłoszenie to umieszczone aż w pismach małopolskich, niezmiernie nas dziwi. Czyżby Pomorze nie posiadało odpowiednich sił lekarskich, pod wieloma względami może nawet i lepszych?

Wiadomości z Chojnic i okolicy.

Chojnice, dnia 25 sierpnia 1924 r.

—** Odpust się nie odbędzie. Jak wiadomo, obchodził tutejsza parafia tylko jeden odpust, do roku, a to ściecia św. Jana, który jest patronem tutejszego kościoła parafialnego, tak zwanej fary. Odpust ten przypadający na przyszłą niedzielę nie będzie w tym roku obchodzony, a to z powodu gruntownego remontu, który się obecnie w tym kościele przeprowadza.

—** Dodatkowe targi remontowe odbędą się na zrzadzenie p. Min. Spraw Wojskowych w Chojnicach dnia 12 września o godz. 15-tej.

—** Zebranie Towarzystwa św. Wincentego a Paulo odbędzie się w środę dnia 3 września br. w Klasztorze.

—** Zebranie kółka rolniczego w Chojnicach, odbędzie się w niedzielę dnia 31 bm. o godzinie 12-tej w hotelu p. Engela.

—** Wydział Powiatowy podaje do ogólnej wiadomości, że szosa z Chojnic do Nakła jest na razie dla ruchu publicznego zamknięta, a to z powodu remontu, który się tam przeprowadza. Wszelki ruch wozami ciężarowymi jest wzbroniony.

—** Targ sobotni był nadzwyczaj ożywiony i po pierwszy raz w tym roku zaszły wozami ze zbożem z tegoż rocznego sprzątu. W tem właśnie objawiła się brak gotówki, że rolnicy nie ukończywszy sprzętu żniw pomimo najlepszej pogody, zabrali się do młócki zboża aby go zawieźć na rynek i tym sposobem przyjąć do pieniędzy. Mówi się ogólnie, że chociaż żyto dużo uciekało w ziemię, i wielkie polacie musiano zabrać, to natomiast żyto, które się doczekało sprzątu,

dobrze się omla i dale bardzo dobrą makę. Ziemiaki (ma razie może być mowa tylko o rychlikach) wydają bardzo obfity plon. Rynek zapełnia się ziemniakami, które sprzedają się po dwa złote za centnar i taniej. Ceny naogół bez zmian, z wyjątkiem warzywa i owocu, który stanął.

—** Szmugiel papierosów gdańskich kwitnie. I tak zdaje rzyło się znów, że skonfiskowano większą ilość papierosów w pociągu jadącym z Kościerzyny, około 10 000 sztuk, zaś w pociągu przybyłym z Tczewa znaleziono walizkę, do której się nikt nie przyznawał być właścicielem, a która była pełna papierosów. Musi to być jednak dobrze się opłacający interes, że pomimo tak ścisłej kontroli i tytu konfiskat i kar nieustraszeni jego zwolennicy uprawiają go nadal.

—** Wycieczka Lutni. Lutnia chojnicka urządziwszy zaszłej niedzieli wycieczkę do Ryty, zachwyciła mieszkańców tej wioski swym śpiewem i obudziła sumienia czułych obywateli, którzy dziękując Lutni za jej gościnny występ, ubolewają nad tem, że taka wieś, jak Ryteł nie ma własnego kółka śpiewackiego. Co gorsza, założone tam polskie kółko śpiewackie zaraz po zmartwychwstaniu Polski upadło pod krótkim istnieniem, dla braku zrozumienia i poparcia ze strony obywatelstwa, tak czysto polskiej i polskiej wioski, jaką jest Ryteł.

Jest tam jak słyszemy i dzielny organista, jest i sporo nauczycielstwa, więc powinien się ktoś zająć tak bardzo idealną sprawą, i rozbudzić ducha w obywatelstwie Rytełskim. Mamy młodsze wioski od Ryty w których pociesza się rozwijają kółka śpiewackie, dlaczego więc Ryteł ma pozostać w tyle?

Z ostatniej chwili.

Zagłębie Dąbrowskie upomina się o równouprawnienia z G. Śląskiem.

Warszawa, 26. 8. (AW.) Delegacja przemysłowców Zagłębia Dąbrowskiego i Chrzynowskiego zwróciła się do Ministerstwa Przemysłu i Handlu z domaganiem, by otrzymać te same ulgi, które posiada już przemysł górnośląski.

Delegacja domaga się przedłużenia dnia pracy w so-

boty popołudniu do 8-miu godzin, proponując za godziny ponad dotychczasowy czas pracy podwyżkę 50 proc. obecných zarobków. Przemysłowcy chcą przejść poza-tem na system jednej zmiany, wreszcie domagają się obniżenia stawek podatkowych. Wyniki pertraktacji są nieznane.

Głód daje ludności broń przeciw czerwonym katom.

Ryga, 26. 8. (AW.) Jak donoszą pisma sowieckie, napływają do władz sowieckich w Moskwie coraz bardziej alarmujące wiadomości z gubernji saratowskiej,

gdzie ludność pod wpływem głodu poczyną się buntować przeciw władzom. Groźba katastrofy głodowej przybiera coraz szersze rozmiary.

Przyszłe stosunki francusko-niemieckie.

Paryż, 26. 8. (AW.) „L'Oeuvre“ publikuje artykuł, poświęcony przyszłym stosunkom francusko-niemieckim, wyrażając zapatrywanie, że należy je ulepszyć i rozszerzyć. Niemożliwa jest sytuacja, któraby mogła spowodować konflikt zbrojny w przyszłości. Położenie

Francji byłoby opłakane, bowiem według obliczeń francuskiego sztabu generalnego, Niemcy byłyby w stanie zmobilizować w roku 1935 — 12½ miliona chłopów, podczas gdy Francja mogłaby wystawić armię na mocy obowiązujących ustaw, liczącą tylko 3½ miliona.

Organizacja straży kresowej.

Warszawa, 27. 8. (AW.) Rada Ministrów omawiała wczoraj sprawę organizacji straży kresowej oraz projekt rozporządzenia celem unormowania stosunków w województwach wschodnich. Wypowiedziano się prze-

ciwko projektowi stanu wyjątkowego. Władze wojskowe zajmą się organizacją straży kresowej, która będzie czuwać nad bezpieczeństwem publicznym. Wówczas władze wojskowe nie będą odrywane od zajęć i ćwiczeń.

Zjazd niemieckiej partji narodowej w Gdańsku.

Gdańsk, 26. 8. (Pat.) Przez 3 dni odbywał się zjazd niemieckiej partji narodowej w m. Gdańska. Zjazd rozpoczął się w piątek. Główny sekretarz stronnictwa Michaelis przypomniał m. i., że marszałek Hindenburg odpowiadając na liczne pytania w Sopocie, oświadczył, że kresy wschodnie i Gdańsk przy pomocy Boskiej połączą się z Rzeszą niemiecką i że fale Wisły i Bałtyku szumia, przypominając, że ziemie te należy wyswobodzić od jarzma wrogów.

Należy nam — mówił Michaelis — przyznać się razem, ramie przy ramieniu i bronić niemieczyny w zagrożonych kresach wschodnich.

W sobotę przemawiał wiceprezydent senatu gdańskiego na temat położenia wewnętrznego i zewnętrznego w m. Gdańska i stosunków między Polską a Gdańskiem.

Posel na sejm pruski Ruffel mówił o stosunkach politycznych w Niemczech.

W niedzielę w sali strzelnicy odbyło się uroczyste zebranie, na którym prof. Rillger wzywał do wierności dla Rzeszy niemieckiej i flagi czarno-biało-czerwonej. Ze sprawozdania zarządu wynika, że partja liczy 22.240 członków, w tem 10.693 mężczyzn i 11.547 kobiet.

Polacy poza Polską.

W „Kurjerze Łódzkim“ znajdujemy w liście z Wiednia opis sukcesu Baletu poznańskiego we Wiedniu.

Ciesze się, że mogę zakończyć list mój dzisiejszy wesoło. Gdy bowiem reprezentowali swą sztukę we Wiedniu Włosi, Francuzi i Czei — i my nie pozostaliśmy w tyle. Zjechał do Wiednia „Balet Wielkiej Opery z Poznania“. Poprzedzony doskonałą reklamą, zgromadził poprostu tłumy publiczności w „Ogrodzie Cesarskim“.

Tańczono: Wieniawskiego, Chopina, Bacha, Paderewskiego. Tomaszewskiego „Oberek“ wywołał huraganowe, entuzjastyczne oklaski kilkudziesięciu publiczności. Paderewskiego „Menuetto“ musiała p. Helena Sławińska powtórzyć dwukrotnie.

Wyszczególnić — artystów? Wszyscy doskonale, — najdrobniejsze szczegóły doskonale wypracowane, — kierownictwo baletmistrza Jana Cieplińskiego, pod każdym względem wzorowe, pomysłowość kostiumów, układ cały — wszystko godne najwyższego uznania.

Więc przede wszystkim śliczniutka jak bajka Helena Sławińska, o której recenzenci wiedzący z entuzjazmem niebawem piszą, wobec którego moje superlatywa są tylko skromnymi słowami uznania.

Potem p. Matuszewski, Pławińska, Porzycka, — zgrabniutki, miłuski, artyści w każdym ruchu i spojrzeniu — panowie: Dąbrowski, Zaczekiewicz, Wierzbicki, Szubiakiewicz — soliści wytrawni, zdolni — a wszyscy godni pod doskonałym kierownictwem p. Cieplińskiego, reprezentować balet polski zagranicą. Podnosi to też cała prasa wiedeńska, nie szczędząca jak już powiedziałem, słów najwyższego uznania.

Ale jak o Helenę była kiedyś wojna trojańska, tak i teraz o Sławińską Helenę i cały zespół baletowy, biją się wszystkie dyrekcje koncertowe, pragnące pozyskać balet dla siebie. Pisma ilustrowane umieszczają zdjęcia naszych artystów, przedsiębiorcy koncertowi prześcigają się w warunkach, a jest to tembardziej godne uwagi, że obecna stagnacja, odbiera odwagę do wszelkich imprez kosztownych.

Cieszyła się też kolonja polska tym sukcesem swoich rodaków, urządziła im dwa serdeczne przyjęcia, jedno staraniem „Związku Towarzystw Polskich w Wiedniu“ drugie staraniem najstarszego towarzystwa „Ojczyzna“. Na zebraniach byli obecni przedstawiciele Poselstwa i Konsulatu.

Balet polski, udaje się z Wiednia do Francji, Kroacji i Rumunii. Należy naszym artystom życzyć powodzenia i sukcesów.

Tem silnej radować się należy z tego sukcesu Polaków na obczyźnie, gdyż stanie to może za tyle zaniedbywaną, propagandę zagraniczną twórczości polskiej.

A oni nie zaniedbują żadnej okoliczności.

Ciesi rozpoczęli swoją propagandę sztuki od Wiednia. Tu gościł ich dramat i opera. Całe szpalty dzienników, poświęcone były teatrowi czeskiemu. Prawdziwy „tydzień czeski“ w Wiedniu. Umieją, umieją doskonale propagować.

Byli także Francuzi. Grali swoje doskonałe farsy, ze zrozumiałym powodzeniem. Próbowali wszechniemiastki, zorganizowane w t. zw. „Hittlergrupe“ jawnie swoją „życiowość“ Francuzom w formie demonstracji przed teatrem okazać, ale policja odpędziła zgrabnie te monachijskie ptaszyny.

Roman Hernicz.

Trybuna publiczna.

Głos robotnika z Pomorza.

Czytając artykuł „Pod pręgierz“ w „Głosie Pomorskim“ stwierdzam, że źle się dzieje w Polsce.

Bo cóż znaczy takie postępowanie ministra Darowskiego wobec klasy pracującej? Jako robotnik muszę potępić podobne postępowanie, nie tylko ze względów partyjnych, ale bardziej jeszcze gospodarczych. W dzisiejszych czasach sanacji, w których to robotnik ponosi wielkie ofiary wskutek bezrobocia, a co zatem idzie głodu i nędzy, a widząc przytem postępowanie baronów przemysłowych, nie możemy wyjść z podziwu, jak może taki minister, który bądź co bądź zawiązuje swoją karierę warstwie pracującej, osłabiać podobnem postępowaniem pozycję już i tak licho zorganizowanego robotnika przeciw zwartym szeregom przemysłowców. Teraz powinni otworzyć oczy nie tylko robotnicy, ale wszelkie warstwy pracujące. Nie kłócić się między sobą o to kto lepszy, i o to która gazeta demagogję uprawia, ale patrzeć na czyny ludzi, którzy rzeczywiście chcą i starają się o poprawę bytu uciskanych.

Mojem zdaniem przyczyny podobnego postępowania ministra, sięgają głębiej. Śmiem to zaznaczyć, patrząc na postępowanie różnych ludzi z pod tego samego znaku, piastujących wysokie stanowiska. Przecież Kościół Narodowy to nie wymysł Chr. Zw. Zaw., tylko amerykański. A kto u nas ten pomysł popiera? Przypuszczam czytelników, że poruszyłem sprawę religijną, ale nie mogłem inaczej postąpić, widząc obecny rozkład. Przecież już nawet u nas po wioskach lekceważenie Kościoła ma miejsce, a wiemy dokładnie, kto to robi.

Co do sprawy robotniczej, to ja jako robotnik i katolik nigdy nie słyszałem, żeby Kościół Katolicki stał na przeszkodzie poprawie bytu robotnika; był raczej za takowym. Tylko niestety różne elementy wyzyskują dobroduszość robotnika i starają mu się wmówić, że wszystko co Kościół głosi, to obowiązują tylko robotnika a nikogo więcej. To jest mylnie. Jedno jest prawdą, mianowicie to, że żyjemy w czasach przewrotnych i wszelkie szumowiny społeczeństwa starają się na każdym kroku rozdzielić nasz Kościół Katolicki, aby tem lepiej móc w mętnej wodzie ryby łowić.

Dlatego też zabrałem głos, starając się chociaż po części ostrzec braci robotniczą przed groźbą jej niebezpieczeństwem zdemoralizowania i wogóle niebezpieczeństwem zagrażającym jej bytowi. Dla poparcia mego twierdzenia przypominam wybory, gdzie to na każdym kroku przyczepiano łatki Chrześ. Dem. i Chrześ. Zw. Zaw. Dla zochydzenia krzyża, wszystko się robi. Niech robotnik zdycha z głodu, byle tylko znienawidzony Kościół podupadł, a razem z nim wszystko, co ma jakąkolwiek styczność z nim. Był tylko nie było komu głosić miłości bliźniego. Że ta miłość robotnikowi nie szkodzi, jest faktem bardzo znanym. Żeby się tylko cały naród tą miłością bliźniego przejął, nie oszukiwał jeden drugiego.

Apeluję więc do braci robotniczej i wogóle wszystkich ludzi dobrej woli, żeby się raz nareszcie otrząsnęli z gnuśności, w której dotąd żyją, i uderzyli w czynów stał, pokazując różnym niepowołanym elementom, że naród polski, to nie rosyjski, który pozwolił sobie włożyć jarzmo bolszewickie na kark. Naród polski będzie stał na straży swej wiary świętej i najbardziej uciśnionych. Wszystkie elementy wywrotowe dostaną kiedyś swoją zapłatę. Bo Krzyż Chrystusowy był i będzie prześladowany, ale niepokonany, tak samo i my wszyscy, którzy pod jego znakiem walczymy, ostatecznie zwyciężymy, ale nie ze założonymi rękoma.

Tu trzeba walki. Nie walki nienawiści, lecz walki miłości. Taką tylko walką zwyciężymy. Mogą nasi nieprzyjaciele nas lekceważyć dopóty, dopóki my sami na to pozwalamy. Wzywam więc jeszcze raz wszystkich ludzi dobrej woli do wspólnej pracy w imię dobrej sprawy.

Fr. Kowalski.

W odpowiedzi na artykuł umieszczony w nr. 92 „Gazety Grudziądzkiej“, pisze nam wójt Wielkiego Komorska p. Franciszek Karymiński między innemi:

„Jako wójt znam dokładnie wszystkich mieszkańców Wielkiego Komorska i mogę stanowczo twierdzić, że wszyscy ci, którzy podpisali zażalenie umieszczone w nr. 92 „Gazety Grudziądzkiej“, ulegli złudnym podszeptom pana R. Pan. R., który pochodzi z b. Kongresówki jest o ile się nie mylę autorem zażalenia. Nikt nie będzie odmawiał panu R. prawa krytyki, o ile w rachubę będzie wchodzić czujność interesów państwowych, lecz gdzie władze powołane stosują sumienie przepisy i zarządzenia, tam wara agitatorom wtrącać się i bałamucić opinię publiczną.

Na zebraniu dnia 26. 7. r. b. kierowałem się ściśle wskazówkami udzielonemi mi przez pana Starostę jako mego przełożonego. Przeczytałem dosłownie nadesłane mi na mocy rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 15. 2. 1924 Dz. Ust. Nr. 19/24 zlecenie, które na wstępie opiewa, że w myśl propozycji Urzędu Skarbowego w Świeciu Pomorska Izba Skarbowa mianowała mnie jako wójta przewodniczącym, a p. kupca Franciszka Pul-kowskiego zastępcą przewodniczącego podkomisji szacunkowej podatku dochodowego na obwód gminy Wielki Komorsk oraz ustaliła liczbę podkomisji szacunkowej na 6 członków i tylu zastępców. A więc jest mowa o podkomisji, a nie komisji szacunkowej.

Urząd wójta — o który nigdy nie ubiegałem się — narzucili mi dzisiejsi partyzanci pana R., jeszcze przed jego przybyciem na Pomorze. Mieli widocznie do mnie zaufanie, powierzając mi tę godność. Władze powołane mogą na zażalenie pana R. i jego zwolenników powiedzieć tylko to, że na zebraniu dnia 26. 7. rb., zastosowałem ściśle przepisy, spełniając sumiennie obowiązki urzędu wójtowskiego“.

Sprawy społeczno-gospodarcze.

Warszawa, 25. 8. (AW.) Dnia 2 września odbędzie się w Ministerstwie Skarbu narada w sprawie polityki wywozowej i przywozowej produktów rolnych.

— EKSPONATY ANGLIEJSKIE W DRODZE NA IV TARGI WSCHODNIE. W ramach zbiorowej wystawy grupy francuskiej na IV. T. W., Generalne Gubernatorstwo Algieru zorganizowało dzięki staraniom p. Arsene Rozee korespondenta konsularnego i reprezentanta Izby Francusko-polskiej pododdział algierski reprezentujący najbardziej charakterystyczne gałęzie algierskiego eksportu. Ekspozycje te obejmują wino, herbatniki, lyka i włókna roślinne, sierść kozia, wełnę surową i oczyszczoną, wosk, drzewo korkowe, oliwę tytoń i papierosy, próbki minerałów, w końcu broszury, druki statystyczne i także reprezentujące stosunki przemysłowo-handlowe i przyrodnicze Algieru. Część ekspozycji wysłano na Hawr wprost morzem do Gdyni, część zaś odeszła drogą lądową.

— Zażalenia Izby handlowo-przemysłowych na intendentury. Ze strony syndyków Izby handlowo-przemysłowej napływają do władz wojskowych zażalenia, że wezwania do składania ofert z poszczególnych okręgów korpusu otrzymują tak późno, iż nie mogą podać ich do wiadomości zainteresowanych przedsiębiorstw w swoim okręgu. Departament VII Intendentury przypomina, w związku z tem, że wezwania do składania ofert winny być opublikowane w takim terminie, aby oferenci mieli możność dokładnego poznania warunków dostawy, za-znajomienia się z wzorami i próbkami artykułów, które będą przedmiotem dostawy, zasięgnięcia ewent. potrzebnych informacji, sporządzenia kalkulacji i kosztorysu, jako też terminowego wniesienia ofert. Termin 4-tygodniowy, a wyjątkowo tylko 2-tygodniowy należy uważać za minimalny.

Giełda pieniężna.

Warszawa, dnia 27. 8.
10-ta godzina popołudnia.

Dolary Stanów Zjedn.	5.16 złp
Floreny holenderskie	198.50
Franki belgijskie	25.06
Franki francuskie	27.55
Franki szwajcarskie	96.75
Funtki angielskie	23.17
Korony austriackie	7.27
Korony czeskie	15.14
Liry włoskie	23.78
Korony norwesk.	70.15
Korony duńskie	82.70
Korony szwedzkie	136.50
Dolary kanadyjskie	5.00

Gdańsk, dnia 27. 8.

Dolar	5.57
Złoty polski	107.20
Przebieg na Warszawie	106.90

Drukarnia Pomorska Tow. Akc. Grudziądz.
Redaktor odpowiedzialny: Konstanty Dąbkowski.

OGŁOSZENIE.

Z powodu remontu sieci tramwajowej na ul. Chelmińskiej i Toruńskiej, tramwaje w czwartek, dnia 28 sierpnia r. b. do godz. 14-tej na wspomnianych ulicach nie kursują. [1362]

Grudziądz, dnia 27 sierpnia 1924 r.
Miejskie Tramwaje, Elekrownia i Wodociągi Grudziądz

OGŁOSZENIE.

W czwartek, dnia 4 września b. r. odbędzie się [1364]

w Brodnicy jarmark na konie i bydło

Następne jarmarki odbędą się:
w czwartek, dnia 2 października br. na bydło i świnię,
w czwartek, dnia 6 listopada br. na bydło i konie,
w czwartek, dnia 4 grudnia br. na bydło i świnię.

Brodnica n/Drw., dnia 25 sierpnia 1924 r.
Magistrat
(—) Jerzykiewicz, burmistrz.

PRZETARG.

Kierownictwo Rejonu Inżynierji i Saperów Grudziądz ogłasza w dniu 15 września przetarg na sprzedaż w drodze publicznej rozmaitych materiałów nie nadających się dla potrzeb wojskowych.

Niemie oferty i szczegóły przetargu nabyć można w Kier. Rej. Inż. i Sap. pokój nr. 31 w godzinach urzędowych za zwrotem kosztów wykonania [1361]

Miejska Kasa Oszczędności Grudziądz, Ratusz I 1305

przyjmuje depozyty, otwiera rachunki bieżące i czekowe, wykonuje przekazy i zlecenia, udziela pożyczek.

Tow. Muz. im. St. Moniuszki Wpisy do [1351]

Instytutu Muzycznego
przyjmuje biuro Towarzystwa codziennie od godziny 9—12 i od 15—18.
Biuro: 3 Maja 16 (Hotel pod Lwem) II p. drzwi 25

Potrzebna Stenotypistka

do Banku w Toruniu, inteligentna, stenografująca biegle, ze znajomością języków.

Oferty z odpisami świadectw i podaniem wymagań do Biura Ogłoszeń „PAB” Toruń, Szeroka 46 pod „6213”. [1363]

Ekspedjentka

z branży bławatów i konfekcji damskiej, pierwszorzędna siła, i długoletnia praktyka, do dobrych referencji, życiowo uprząga firma Leopold Conrad Nest., Grudziądz, ulica Długa nr. 1 [11443]

Z dniem 1 września rb. przyjmuję na stancję PANIEŃKI

uczęszczające do tuż zakł. naukow. Troskliwa opieka. Dobre odżywianie. Konwersacja francuska. Lekcje muzyki na miejscu. Młodszym pomoc w naukach. Łaskawe zgłoszenia

J. Kzmińska, Grudziądz
ulica Młyńska nr. 11, II p. na lewo. [1327]

Szczapy

stopniowo suche
wagonowo dostarczą
St. Skowroński,
Lipowa 45. Telefon 210.
1359

Poszukuje się celem kupna używanego, dobrze utrzymanego motoru elektrycznego

od 1100 do 1200 obrotów, o sile 5—8 koni na prąd stały.

Zgłoszenia z podaniem ceny uprasza się przesyłać do „Głosu Pomorskiego” pod nr. 1211.

ul. Mickiewicza 24 Telefon 3.

Nadszedł nowy transport łóżek żelaznych

dla dorosłych i dla dzieci

Wielki wybór. Ceny bardzo korzystne.

Hipolit Kotliński - Grudziądz

Józefa Wybickiego 7. Telefon nr. 8.

Korzystajcie z szalonego spadku cen!

Materiał na ubrania męskie lub kostjum damski za 9 złotych!

Warszawska Spółka Manufakturowa dla rozpowszechnienia

naśladując duży zapas towarów ma możność wysłać każdemu czytelnikowi tego pisma po otrzymaniu listownego zamówienia: 3 metry materiału „ELEGANT”. Jest to materiał weluiany, elegancki, w zupełności nadający się na najmodniejsze ubranie męskie lub kostjum damski, we wszystkich kolorach.

Lub w kratkę i paseczki. Za całe 3 metry 9 złotych.

Lepszy gatunek „FLORIDA” 14 zł 50 gr za 3 metry i gatunek najwyższy „WISŁA” 18 zł 90 gr. Komplet podszewki do marynarki, spodni i kamizelki 6 zł. wyższy gatunek 9 zł 50 gr.

Wysyła się po otrzymaniu listu, załatwu nie potrzeba. Płaci się przy odbiorze paczki na pocztę.

Nie ma żadnego ryzyka! Jeśli materiał nie spodoba się zamawiającemu to takowy przyjmujemy z powrotem i zwracamy pieniądze.

Listy prosimy adresować: **Warszawskiej Spółki Manufakturowej** Jasna 14 Do Fabrycznego Składu tel. 443 80

Za przesyłkę i opakowanie dolicza się od 1—3 koponów 2 zł 50 gr.

Uwaga: Wysyłając należyność przy zamówieniu za przesyłką i opakowaniem nie płaci

KINOTEATR

»ORZEŁ«

Grudziądz - Wybickiego 19.

Jeszcze dziś!!!

Film, który poruszył miliony widzów!!

Wyczekiwane arcydzieło p. t.

»Carewicz«

podług genialnego dzieła Gabryeli Zapolekiej w 7 wielkich aktach!!!

W rol. główn. największe sławy polskiego ekranu: Janina Szylinska - Wiktor Bieganski

Pozatem jako nadprogram:

»CZARNY POSTRACH«
w 6 aktach RAZEM 13 AKT.

Tylko 8³⁵ zł.

kosztuje

Księga Adresowa

miasta Grudziądz

Do nabycia w
DRUKARNI POMORSKIEJ T. A.

Obuwie

wszkiego rodzaju kupuje się najkorzystniej w firmie

Czesław Szubarga
Toruńska 3. 11108

Dla dogodności Szan. Klienteli na Pomorzu urządziłem w Bydgoszczy, ulica Zduny 11 pod kierownictwem pana Franciszka Załachowskiego

SKŁAD FABRYCZNY

introligatorskiej i technicznej

TEKTURY

znany jako najlepszy wyrób

fabryk „KLEPACZKA” i „NATALIN” w Poraju.

Sprzedaż po cenach fabrycznych. Dostawa odwrotnie.

Józef Załachowski, Poznań

ul. Rzeźwopolińska 4. Telef. 2513. Adr. teleg. Joza-Poznań.

Wyłączna sprzedaż na Pomorskie, Pomorze i Gdańsk.

TEKTURA - PAPIER - FARBY GRAFICZNE

BRONZ. KOPERTY KUPIECIE. TALERZYKI TEKSTUROWE.

1125

Sekretariat Wolnej Wszechnicy Polskiej w Warszawie, Śniadeckich 8

zawiadania, że zapisy słuchaczy na Wydziały Matematyczno-Przyrodniczy, Humanistyczny, Nauk Politycznych i Społecznych i Pedagogiczny trwać będą od 10 września do 10 października 1924 r. — Egzamin dla nowo wstępujących, a nieposiadających wymaganych świadectw, odbędzie się w dniach 23—26 września, — podania o dopuszczenie do egzaminu składane można do 18 września włącznie. Początek wykładów semestru zimowego 1924/25 dnia 1 października r. b. — Drukowane: Spis wykładów na r. 1924/25, warunki przyjęcia, przepisy o egzaminach wstępnych oraz przepisy wydawnicze są do nabycia w głównym lokalu Wszechnicy, Śniadeckich 8. Blizszych informacji udziela Sekretariat W. W. P. w godzinach 9—2, tel. 201—205. [1361]

CUKIER

obecnie znów stale na składzie

Marchlewski & Zawacki - Grudziądz

Pomorska Hurtownia Kolonialna

ulica Józefa Wybickiego nr. 29 [1366]

Papier pakowy

biały i szary znów na składzie. [1357]

Wł. Kulerski, Grudziądz

ul. Pańska nr. 19. Telefon 830.

Skład papieru, księgarnia, drukarnia, pieczęć, instrumenty muzyczne i przybory.

BASTEN

(tank)

dobrze utrzymany z 5-milimetrowej blachy żelaznej (rozmiar: 1,50 mtr. długi, 1 mtr. szeroki, 98 cm. wysoki) z 1 kurkiem do napuszczania i z 1 kurkiem do odpuszczania plyn wraz z 2-ma konsolami do przymocowania na ścianie, nadaje się tak że jako zbiornik dla dworów do pojenia bydła

tanio na sprzedaż

Drukarnia Pomorska Tow. Akc. GRUDZIĄDZ, ul. Groblowa 27/29.

Ucznia

syna uczciwych rodziców,

władającego polskim i

niemieckim językiem, po-

szukuje [11462]

Dom Delikatesów

ulica Stara nr. 8.

Mieszkania

Zamienię trzypo-

kojowe porządne

mieszkanie

z małym ogródkiem na

równowielkie lub większe

w m. ście, Hercleida 6,

pr. drugie wejście (na-

przeciw Szkoły Budowy

Maszy). [11439]

Mieszkanie

6-pokojowe odstąpię. Wi-

domość Rynek Głó-

wy 21, II p. [11466]

Poszukuje się stancji

w lepszym domu przy

opiece rodzicielskiej i po-

moocy w naukach dla

chłopca dziesięcioletnie-

go, uczęszczającego do

gimnazjum. — Łaskawe

zgłoszenia z podaniem

warników uprasza się do

Eksped. Głosu Pomor-

skiego pod nr. 1335.

Przyjmę 2 skromnych

chłopców w gimnazjum

klasycznego

NA STANCJĘ.

2 lub 3 klasy. [11455]

Czarniecki

Tuszeńska Grobla 16, III.

Dziewczynki

z gimnazjum znajdują

nie przyjeżdżają ul. Kwa-

towa nr. 7, II p. na lewo.

Umeblow. pokój

z całodziennym utrzyma-

niem do wynajęcia. — For-

teczna nr. 6, pr. I. [11840]

Pokój umebl.

do wynajęcia. ul. Solna 14

part. [11463]

Zguby

Zgubiono

książeczkę wojskową na

nazwisko Bronisław Jabło-

ski, Grudziądz, ul. Sienk-

wicza nr. 11. Upraszam

o zwrot powyższej. [11438]

Na drodze Salno-Hansteld

zgubiono

brązową tęgę z nutami,

oznaczoną OSMAN. Za

wysokim wynagrodze-

niem zwrócić do Saln-

p. Melno. [1145]

Różne

Pożyczki

4000 zł. potrzebuje.

Za procent umebłow. w

połój i wikt bardzo tanio.

Wiad: ul. Trynkowa 17,

sklep. [11459]

Fabryka kapeluszy

przyjmuje do przefaso-

nowania damskie i męskie

kapelusze na najnowsze

modele a także wykonuje

czyszczenie i farbowanie

kapeluszy. [11469]

F. Kłebowski

Piac 23 Stycznia nr. 22.

Ogłaszajcie

w Głosie

Pomorskim

Smalec

domioszkie do

kawy (prawdziwa

Franka), konser-

wy rybne, czeke-

lady (Sartori), my-

dła toaletowe i do

prania, sapałki,

esencje octowa, Urbin i Dobro-

itas oraz wszelkie inne

towary po najtańsz-

hurtowych cenach

dziennych poleca

J. Zuhner i Cie,

GRUDZIĄDZ

Kościuski 24, I p.

telefon 777.

1111